

ELŐFIZETÉS ÁR
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentelen levelek csak ismert kezekből fogadhatók el.
 Készítők nem adhatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilvántartás minden garmondsor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.
ZEMPLENVÁRMEGYE HIVATALOS KOZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetések: Minden egyes sor után 1 kr.
 Aszontfel bályog 80 kr.
 Kiemelt díjazású a körrel ellátott hirdetésekért a hirdetőtől szerinti minden 1 centiméter után 5 kr számítatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdába küldendők.

Emlékirat*)

a közigazgatás államosítása kérdésében.

(Folyt. és vége.)

Bátran állítjuk, hogy azon divatbajott mondas: *közigazgatásunk rossz, közigazgatásunk ázsiai* stb. egyszerűen alaptalan és többnyire olyanok hangoztatják, akiknek a közigazgatásról fogalmuk sincsen, akik a felett sohase gondolkodtak, akik ezt csak visszhang gyanánt mások után ismétlik és azt hiszik, hogy valami nagy axiómát mondtak, amelyet azonban remcsak bizonyítani, de még indokolni sem képesek.

Ha mégis érheti valamely vád közigazgatásunkat, az legfeljebb a lassúság vádja lehetne. De hogy ez is méltánytalan és hogyha kívánatos volna is nagyobb gyorsaság a közigazgatási ügyek intézésében, hogy ennek hiányáért, hogy a lassúságért nem lehet a választott közg. tisztviselőket, illetőleg a választási rendszert vádolni, ha két oly körülményt figyelembe veszünk, amelyeknek a választott tisztviselők nem okai és amelyeket azoknak elhárítaniok nincs hatalmukban. Az egyik az elintézendő közigazgatási ügyek rohamos szaporodása, a másik a megyék javadalmazásának szűk volta.

Tekintsünk vissza az 1872. évre, az elsőre, amelyben a vármegyei tisztikar, a kir. bíróságok felállítására folytán már csak közigazgatási tisztikar volt. Ekkor tehát külön közigazgatási igazgatókönyvet kellett nyitni; ezen első évi közigazgatási igazgatókönyv a mi vármegyénkben felmutat mindössze az egész 1372. évről 5910. számot. Most már öt különböző igazgatókönyvet vezetünk:

1. az általánosot,
2. a közg. bizottságét,
3. a központi választmányét,
4. a kihágásit,
5. az erdészeti.

A legközelebb lefolyt 1889. év végével felmutat:

1. az általános igazgatókönyv	22015
2. a közg. bizottságé	1937
3. a központi választmányé	152
4. a kihágási	136
5. az erdészeti	217
összesen tehát	24457

vagyis több, mint négyszer annyi ügydarabot.

*) L. mult számban.

Szerk.

TÁRCA,

Huszár-bravúr*).

Régen történt, még dicső emlékekben gazdag szabadságharcunk idejében, az isaszegi csata alatt!!

Az osztrák sereg erősen szorítván Klapka tábornokot, Damjanich sietett segítségére hadtestével, melynél mint főhadnagy szolgáltam akkor én is.

Alig vonultatta fel csapatait, észreveszi, hogy lent a völgyben, fedetlen helyen 2. osztályhuszáruk van felállítva, mely a Gödöllő felől levő hegyoldalaról egy ellenséges üteg által keresztüzbe vétetett.

»Micsoda számár állította mérszárszékre azokat a huszárokat?« tört ki nyersen, s környezetéhez fordulva folytatá: »ki kell őket onnan rögtön vezetni!!«

Többen összenéztek s néhány pillanat múlva Andrassy Gyula gróf alezredes, ki azon időben a Damjanich kíséretében volt, »Bársony« nevű fekete telivér paripáján, a legnagyobb karrierben kezdett vágatni le a dülön, végig a réten, a veszélyben levő huszárság felé.

Az ellenséges üteg parancsnoka észrevéve a vágató törzstiszteket, néhány ágyúval lövetni kezdé,

*) A főgimnázium javára tegnap »Hogyalja« c. alatt kiadott emléklapból az író, főispán önméltóságának szíves beleegyezésével vettük át.

Szerk.

*) A »Toborzó« c. II. ének.

Szerk.

Ha ez így van nálunk, így kell ennek lenni minden törvényhatóságnál; mert az ügyek e szaporodását nem helyi viszonyok idézték elő, de maga a törvényhozás, amely szinte minden évben alkot egy két olyan új, ügynevezett szerves törvényt, amely a közigazgatás közegeit új, meg új, »concret« teendőkkel halmozza el.

Vegyük ezeket sorra:

1872. évben hozott a VI. t. c. a vadászatról, VIII. az ipar-törvény.

1874-ben a VIII. t. c. a métermértékről, XI. a belvizekről, XX. a keleti marhavészről, XXXIII. a képviselőválasztásról

1875-ben a III. t. c. a nyilvános betegápolásról.

1876-ban a VI. t. c. a közg. bizottságokról, VII. a fegyelmi eljárásról, XIII. a cseléd-törvény, XIV. a közegészség, XV. a közadók kezeléséről, XLIV. a vadászati adóról.

1877-ben a XXII. t. c. a kisebb polgári peres ügyekről.

1879-ben a XXXI. t. c. az erdő-törvény, XXXIV. a vízszabályozási társulatokról, XXXVI. a katonai beszállásról, XL. a kihágási büntető törvénykönyv, L. az állampolgárságról.

A IV. t. c. a cukor-, kávé- és serfogyasztási adóról.

1882-ben a XXXIX. t. c. a véderőről.

1883-ban a XX. t. c. a vadászatról, a XXXIII. a fegyver- és a vadászati adóról.

1884-ben a XVII. t. c. az ipartörvény, a XLIV. a közadók kezeléséről.

1885-ben a XXXIII. t. c. a vízjogi törvényről.

1886-ban a XX. t. c. a népfelkelésről, XXI. a törvényhatóságokról, XXII. a közsegekről, XXIII. a fegyelmi eljárásról.

1888-ban a XIX. t. c. a halászatról.

1889-ben a VI. t. c. a véderőről.

Tehát a törvénykezés és közigazgatás elválasztása óta nem kevesebb, mint 32 olyan új törvényt hozott, amelyek a közigazgatási tisztviselőket teendőkkel halmozták el, sőt némelyek külön igazgatókönyveket is tesznek szükségessé: *anélkül*, hogy azóta a közigazgatási tisztikar megszorított volna. Vármegyénkben például, a központon, csak egy alszámvevői és egy alügyészi állomást nyertünk, ellenben egy alügyészt elvesztettünk; a külső tisztviselők körében a 9 járáshoz egy 10 iket alakítottunk és az ujhelyi járás szolgabírájához még egy segédi állomást, nyertünk tehát 5 egyén szaporítást.

de eredmény nélkül, mert elérve rendeltetési helyére, közölte a vezér parancsát s a huszárok sietve kezdtek elvonulni.

Most a gróf, ahelyett, hogy velük tartott volna, visszafordult, s hogy az ellenség figyelmét az elvonuló huszárokról méginkább magára irányozza s ezáltal azokat a további lövetéstől megkímélje, lépésben kezdett visszajönni azon az uton, melyet előbb sebes vágatva tett meg, s az egész üteg tüzelése mellett, körülte csapkodó ágyugolyók s az azok által felvágott homokfelhők között lovagolt felénk, kik valóságos lélekzetvesztve néztük e vakmerőséget, s imádkoztunk lélekben megmeneküléséért.

Vége — körülbelül egy negyedórai kínos várakozás után — kiért a lőtávólól, s midőn hadtestünkhöz visszaérkezett, honvédeink riadó éljenzéssel fogadták s jutalmul a rettenetesen Damjanich is a legnagyobb elismeréssel rázta meg jobbát.

Ekkor voltam én először valóban büszke gróf. Andrassy Gyula ismeretségére.

Molnár István.

Vas Pista.*)

(Költői beszély.)

— A »Zemplén« eredeti tárcája. —

Igy haladt az idő, vigan ünnepelevén Huszár, diák együtt a haza szent földén; Öszecsokolózva, összeölelközve, Dalolva, koccintva eleget e közbe!

*) A »Toborzó« c. II. ének.

Szerk.

Ha már most még hozzávesszük, hogy ezen tulhalmozott tisztikar fizetése és általánaira nézve igen mostohán van *javadalmazva*: valóban csudálnunk kell, hogy a közigazgatás olyan jól megy, amint megy, mert meggyőződésünk szerint egyéb panasz alig is emelhető közigazgatásunk ellen, mintsem hogy az ügyek nem intézettek el *oly* gyorsasággal, mint az, ha nem is szükséges, de kívánatos volna. Ezen pedig egyszerűen a munkakerő vagyis személyszaporítás segítene.

Allítják ugyan ellenfeleink, hogy a kinevezett hivatalnokok jobbák, megbízhatóbbak fegyelmesebbek a választottaknál.

Jobbak nem lehetnek, hiszők is ugyanazon gyarló emberi anyagból kerülnek ki, mint a választottak. Legfeljebb azt lehet *nemi valószínűséggel* állítani, hogy mivel az általi kinevezett hivatalnokok jobban vannak fizetve, oda inkább válogathatják ki a pályázók javát, De ez épen nem a választási rendszer hibája! Javadalmazzák úgy a választottakat is, mint a kinevezetteket és megszűnik e különbség is.

Hogy *megbízhatóbbak*, ez attól függ, mit értünk a megbízhatóság alatt A lelkiismeretes eljárásra, a hü pⁿzkezelésre nézve — úgy hisszük — nincs különbség. Ezt talán az államosítás harcosai sem állítják. Az a megbízhatóság tehát nem jelenthet egyebet, mintsem hogy a választott tisztviselők nem mindenkor a kormánytól szavaznak, de néha — vajmi ritkán — az ellenzékkel. Amde, ha ezt jelenti, úgy *annálkább kell ragasszkodnunk a választási rendszerhez*, amely ugyan teljességgel nem biztosítja a képviselőválasztásoknál a nép akaratának hamisítatlan szabad nyilatkozását, de legalább nem támadja meg, meg nem akadályoztatja a képviselőválasztásoknál a nép akaratának hamisítatlan szabad nyilatkozását.

Hogy *fegyelmesebbek* — ha ez alatt egyéb értendő, mint az épen most említett politikai megbízhatóság, vagyis egyenesen megmondva korteszolgálat: — úgy alig lehet egyébről szó, mint a hivatalos órák pontos megtartásáról. Ez pedig mindazoknál — legyenek kinevezettek vagy választottak — kik nincsenek feljebbvalóknak közvetlenül szembe előtt — egyéni lelkiismeretességüktől és munkakedvüktől függ; és míg bizonyára számos kinevezett hivatalnokot lehetne találni, aki a hivatalos órákon belül is vesz magának időt a pihenésre vagy szórakozásra, habár még vár is feldolgozásra egy két ügydarab: ugyanannyi vagy

Lassan-lassan osztán elfogyott a nóta,
 S addig munkálkodott a bornak mivolta,
 Mig az áldomásnak akként vetett véget,
 Hogy rendre fektette a vidám népséget.

Mind aludt már egyig, kit-kit a hogy ére,
 Pad alatt, pad fölött, az álom tündére;
 Hajnal is benézett immár az ablakon,
 Az is még a mámort látva arcaikon.

Csak Vas Pista vala első hajnalfényen,
 A dárídó után mindenesztől ében;
 Szemében villogott az a lelkes eszme,
 Mely elüzte álmát s tette ösztönözte.

Vajj, mi forrt szívében? röpke, pajkos álom,
 Mely nem egyszer szállott játszva szempillámon,
 A mi félbeszakadt, mintha tovább folyna,
 Dalt és pohárcsengést visszavarázsolva:

Röpke, pajkos álom, mely még huzza váltig,
 S perdit gyors táncra az alvó bokáit,
 Csókol, ölel, beszél, a »hogy volt«-at festi,
 Az mondja el, nem én, az legelől kezd:

Hát bizony, hát bizony, röpke, pajkos álom,
 Vitte Pista lelkét zugó dalhullámon,
 S ott csengett fülében mindaz a szép ének,
 A mit a hazáról éjjel elzengének.

Ezt zsongta magában hajnalhasadtáig,
 Ezzel is ebred föl, mire? majd elválik;
 Mert a mint fölébredt, mindjárt azon kezdte,
 Szíve érzéséhez esztét összeszedte.

Mai számunkhoz egy ív melléklet van csatolva.

még több választott tisztviselőt tudnánk felmutatni, aki a hivatalos órákon túl is foglalkozik feldolgozandó ügyeivel, mert érzi, hogy diszes állását a közönségnek köszönheti, s azért igyekszik a közönség érdekeit kielégíteni, annak bizalmát továbbra is kiérdemelni. Ha végre itt a fegyelem szigorúságára van célzás, akkor az államosítás hívei talán megfélemlítkeznek arról, hogy a közigazgatási fegyelmi eljárás épenoly szigorú, mint az állami; és míg az állami hivatalnokot csak saját feljebbvalója veheti fegyelmi eljárás alá: a közigazgatási szolgabíróval vagy községi jegyzővel nemcsak az alispán, de az árvaszék, a pénzügyigazgató, a tanfelügyelő, a hadkiegészítő parancsnokság stb. közvetlenül rendelkeznek, esetleg bírsággal és fegyelmi eljárással sújthatják.

Visszatérve a kérdés imént érintett oldalára, tagadhatatlannak tartjuk, hogy a közigazgatási, tehát kiválólag politikai tisztviselőknek nagy, sőt néha döntő befolyásuk van a közönség politikai magatartására, a képviselők választására. Erre az államosítás hívei nem hivatkoznak, ezt agyonhallgatják, mert érzik, hogy ez határozottan ellenük szól.

Lehetünk-e oly elbizakodottak azt hinnünk, hogy oly kormány soha, semmi körülmények közt nem ragadhatja magához a hatalmat, mely nemzeti érdekeinkkel ellentétes irányt követ? És vajon akkor is kívánatos lenne, hogy a politikai tisztviselők annak vak eszközei legyenek? És ha feltéve, de meg nem engedve, indokolható is volna az ily elbizakodás: magának a parlamentnek elmélete, a parlamentarizmus természeté (ha nem is teszi kívánatosá a nagyon gyakori kormányváltást) azt hozza magával, hogy a kormány csak addig maradjon kormány, míg a nemzet többségének bizalmát bírja; de nem azt, hogy eszközök tegyék hatalmát; lehetetlenné tegye, hogy a nemzet akarata a választások által esetleg ellene is nyilvánulhasson.

Tisztviselők választása nélkül nincs vármegye: és ekkor céluhat érték, akik az 1850-es és 60-as években legnagyobb ellenségeink voltak, mert emlékezünk vissza, hogy az ő szemökben mindig a megyék voltak a legnagyobb szálka. *Vármegyék nélkül nincs önkormányzat, sőt nincs magyar alkotmány többé.*

Nem tudjuk, mit értenek az új iskola neveltei az önkormányzat alatt, midőn azt mondják, hogy a választás megszüntetésével a kinevezett közig. tisztviselők mellett az önkormányzatot tágitani, kiterjeszteni akarják. Hiába kísértik meg ezen könyvből vett elméleti önkormányzatot hazánk földébe ültetni: az itt nem ver gyökeret; hiába akarják az angol önkormányzatot meghonosítani: az nem megy a mi vörünkbe. Mi csak a magyar önkormányzatot ösmerjük; ezt csak a vármegyékben gyakoroltuk és ezek nálunk az alkotmány, az alkotmány szabadsággal oly összeforrt fogalmak, hogy ezeket csakis együtt ösmerjük, egyiknek a másik nélkül nincs teste, nincs szelleme, nincs értelme.

Ahelyett tehát, hogy még e csekély maradványát is ősi alkotmányunknak leromboljuk; állítsuk inkább vissza, adjuk vissza a vármegyéknek, amit a törvényhozás tőlök eddig apródonként elvett. Mert ugyan hát mennyivel javította a törvényhozás a haza helyzetét azzal, hogy a vármegye

„Hogy'is volt, hogy'is volt? Talpra magyar, talpra! Istenem úgy legyen, megszököm egy napra! Csak csupa százból áll Kóburg-huszár század, Föld alól teremtek hozzá még egy százat!

„Diák-ruhát tett rám vig cimbora tréfa, Könnyebben betelik így szívem szándéka; A közel vidékről toborzó zajt hallok, Elmegyek, ott leszek, s meglesz a száz bajnok.

Ott, elhagyva Pista, a kik még aludtak, Hajnali szellővel elindula utnak, Sátorhegyek alatt menve gyalogszerrel, Merre a madár is légi utat szedel.

Csülkös Sátorhegyek gyönyörű vidéke! Mint arakoszu, szép menyasszony éke Borítja kereken a leány homlokát, Hegysor itt a sikot aképen fogja át.

Az arakoszu ámdé akkor legszebb, Mikor zöld levelén oltár fénye reszket; Legszebb e vidék is, mikor a hegy sorja Kelő nap sugárát ormaira vonja.

Ugy vala már most is; ragyogó sugártól Csillogott a Várhegy, villogott a Sátor, Borággal koszorú homlokára büszkén, Brekegő békákra rá se hederítvén.

De figyelve jobban madarak hangjára, A rigó füttyére, csalógány dalára, Rezgő bokor alján kik őrzik a mesgyét, Cspikdedve e közben a tőke gerezdjét,

gyéket — az ország ez alkatrészeit — fokonkint, izenkint megnyirbálta.

Valljon az általunk hajdan szabadon választott bírák felmentették-e az adót kötelezettsége alól?

Valljon felmentették-e tudva a gyilkost, ha bünténye bebizonult? Valljon elítélték-e bűnös gyanánt az ártatlant? Ha mégis történt ilyen valaha, nem épen úgy megtörténik-e a kinevezett bíróságoknál is??...

Valljon azért, mert 1861. év végén és az arra következő időben hazafias köteletségünknek tartottuk a vármegyék feloszlatása után az adót megtagadni és azt az akkor uralkodott abszolút hatalom fegyveres erővel hajtotta be tőlünk: következik-e, hogy azt most sem fizetnők kényszer nélkül? hogy azt az általunk választott tisztviselők kivetni, beszédni, ha kell, behajtani, kezelni és illető helyére juttatni vonakodnánk?

A tanügy, a népnevelés, különösen a magyar nemzeti szellemű népnevelés talán nem találna körünkben az általunk választott tisztviselőkben épenoly buzgó támaszokra, előmozdítókra, mint a kinevezettekben? Hát az országiszerte megalakult köznevelődési egyesületek nem a leghangosabban tanuskodnak-e e feltevés alaptalanságáról?

Hát ugyan végre mit nyertünk a megyei mérnökök eltöröltetésével s a kir. államépítészeti hivatalok behozatalával? Azelőtt például saját vármegyénknek volt egy al és egy felvidéki tiszti mérnök. A vármegyénken nyugatról keletre, a Dargótól N.-Mihályig átvonuló utszakasz állami ut volt, erre tehát megyei mérnökeink működése ki nem terjedt. A gesztely-gerendai utszakasz még akkor nem állami, de megyei ut volt. E két tiszti mérnök eljárt mindenben, ami hozzájuk tartozott, teljesített minden közgyűlési határozatot, befelelt minden alispáni felhívásra, megjelent minden helyszíni tárgyaláson. Távol van tőlünk a mostani kir. államépítészeti hivatalokra az ellenkező váddal fellépünk; csak azt akarjuk feltüntetni, hogy akkor azon két tiszti mérnök fizetése és általányai is felváltak a javadalmazásba véve s ez a kettőnél nem tett ki 3000 ftot, míg most a kir. államépítészeti hivatal főnökét beszámítva 4 mérnökből és talán ugyanannyi vagy még több irodai személyzetből áll, akiknek javadalmazásuk, természetesen, ezerekre rug. Az igaz, ezt el nem tagadhatjuk, hogy míg említett megyei tiszti mérnökeinknek, körülbelül az utolsó évben, hivatalos iगतói számaik az egyiknek 96 volt, a másiknak nem sokkal több a 100-nál: a mostani kir. építészeti hivatal iगतó könyve talán a 3000 et is meghaladja.

Tisztelettel alóli küldöttség tehát arra kéri a tek. megyei bizottságot, méltóztassék oly felirattal járulni a mélyen tisztelt Képviselőházhoz, amelyben szabolcsvármegyei szomszédaink és atyánkfiai e részbeli felirathoz teljes szívünkkel és lelkünkkel csatlakozva, őszinte tisztelettel kérjük a magas Képviselőházat, ne fogadja el a közigazgatás államosítását, ne foszssa meg a nemzetet ezen utolsó politikai jogától, ne bontsa le az ősi magyar alkotmányok ez utolsó maradványát is.

Vármegyei ügyek.

Köszönő irat.

Andrássy Gyula grófné, szül. Kendeffy Katinka grófnő öngyméltósága Ikervárról

Pista mit se látta, vagy csak pusztá szemmel, Pápaszeme ott volt rejtve a kebelben; Ó csak arra gondolt, ő csak arra nézett, A mit ott benn látott, a mit ott benn érzett.

S látta már, látta már bádogos toronyban Három színű zászlók lobogását sorban; Látta már, látta már fényes torony alján Mint török a népség, összekavarodván.

Látta koszoruját a leányseregnek, A kik ott titokban sirnak, keseregnek; Látta deli ifjak bátor kikelését, Szemük villanását, lelkük tüzelését.

Látta piros üngek szép lobogó ujját, Nagy acélsarkantyuk tündöklő taréjját, Tollas kalpagokon pántlikák lengését, Lágy selyem nyakkendők szép bokorkötését.

Lakadalom, vásár, István király-ünnep, Mintha együtt volna, annyi nép begyűlnék; S a tipegő öreg, a gyermek, a játszó, Mind csak arra törnek, hol kileng a zászló...

Látta Pista mindezt, vagy is csak ezt látta, Magyar nép kelését nagy, véres csatákra; Szabadság napjának föl-, kilángolását, S hegyeken, völgyeken fényes ragyogását.

Hát a miként látta lelkében előre, Vármegye székébe a midőn beére, Ugy talála mindent piac terén renddel, Hullámozott a város, zajlott a sok ember.

f. hó 5-iki kelettel főispánunk öméltóságához a következő iratot intézte: „Méltóságos Főispán! Zemplénvármegye oly kiválóképpen adta szeretett felejtethetlen férjem elhalálozása és temetése alkalmából részvétének jeleit, hogy engem és családomat mely hálára kötelezett. — Fogadja tehát Méltóságod úgy saját mint családom leghálásabb köszönetét a tanusított kiváló részvételért és legyen meggyőződve arról, hogy azt hiven fogjuk emlékezetünkben megörizni. — Még azon kérelmemet kívánám Méltóságodhoz intézni, miszerint sziveskednék a Vármegyének nevében köszönetemet tolmácsolni. — Méltóságodnak, kiváló tiszteletemet kifejezve: Gf. Andrássy Gyuláné s. k.

A közigazgatási bizottság üléséről. Közlendőink nagy száma miatt csak dióhéjba szoritva adjuk a f. hó 10-én tartott kb. ülésről szóló referánkat. — Az alispán jelentette, hogy a vármegye területén hamis pénz került forgalomba s a jelek arra mutatnak, hogy a hamis pénz készítői is ottan találtak buvó helyet, — amiért is a közönség éberségre és óvatosságra figyelmeztetik. Amerikába febr. hó folyamán kivándorolt 184 egyén, visszajöttek 69-en. — Az árvaszéki előadók februárban elintézték 1476 ügydbot, ebben az 517 db hátrálékot is, mely jan. hó végén mutatkozott. — A m. kir. pénzügyminiszter értesítette a közig. bizottságot, hogy még az 1880-ból eredő vetőmagkölcsön hátrálékoknak végrehajtását ez évi jul. hó 1-éig kivételosen felfüggesztette. — *Veletje* község közönségének abbeli folyamodása, hogy az ottani vasuti megállóhely teherakadó állomással kibővítessék, pártolólág terjesztetett föl a keresk. miniszterhez. — Kir. ügyész jelentette, hogy február hó végén a ker. börtön rablétszáma 279 volt, az egészségi állapotok megnyugtatók. — Főorvos havi jelentése szerint az influenza csaknem véglegesen megszűntnek tekinthető. B. Zsádry községben az egyiptomi szembetegség az állami tanító családján és 11 iskolás gyermekben konstatáltatott. — Kir. tanfelügyelő a cséki állami iskolába helyettes tanítót kért, mert a rendes tanító súlyos beteg. — Kir. építészeti hivatal főnöke jelentette, hogy *Dobiás Ede* kir. mérnök a közszolgálat érdekében Eperjesre helyeztetett át. A közig. bizottság őszinte sajnálkozással fogadta az áthelyezés híré s *Dobiás* mérnöknek a vármegye érdekében évek hosszú során át teljesített ügybuzgó szolgálataiért jknyvi elősmerést szavazott. — Az 1889. évi közmunkával adós közönségnek hátrálékos tartozására nézve határozatotott, hogy mindazokra, akik közmunkájukat ez évi apr. hó 15-éig le nem dolgozzák a háromszoros pénzbírság kivetendő s rajtuk megveendő. — Közgazd. előadó jelentette, hogy *Kocourek F.* kir. állatorvos az orbánc és lép-fene ellen védő oltást e tavasszal is fogja teljesíteni, mely körülményre a gazdaközönség figyelmét felhívja; ugy a múlt évi, mint az idei védőoltásnak eredményeiről annak idején közg. előadó jelentést tesz. — A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint a hátrálékban maradt 1,072,910 ft 64 $\frac{1}{2}$ krnyi állami egyenes adóra befizettetett 95,222 ft 47 $\frac{1}{2}$ kr. — hadmentességi adóban volt a hátrálék 68,105 ft 50 kr., melyből 1238 ft 66 kr. törlesztetett. Az aszály utóhatásait szenvedő vidékek érdekében felirat intéztetett a kir. pénzügyminiszterhez, hogy

Nemesi fölkelők híres oszlopánál Folyt a nagy toborzó, hangos zenezónál; Sikkant a hegedű, cimbalomhur bongott, Tárogató rivalt, dőbögött a nagy dob.

Kört csinált a népség, s bent a karikába' Toborzó daliák táncoltak javába; Szemenszedte ifjak a vármegye színe, Lágy suhogó golyosba', szép nemzeti színbe'.

Lejte elől mindjárt a toborzó hadnagy, Karcu szép levente, természetere nem nagy, De erős, de bátor, szeme égő villám, — *Fáy Gyula* volt ő, s mégkülömb mint irám.

Csak egy napos asszonyt palotában hagyva, Hires vörös sipkás lett ő készakarva; Most első vala még a toborzó-táncon, Első is esett el szent tamási sáncon.

Körötte bokáztak: fürtös haju *Payzsoss*, *Kossuthok* és kik még? mit tudom én azt most; Nagy ágak sarjai összeölelkezve Nyalka pórfiukkal jártak versenyezve.

Nem hiába jártak; egy-két óra hosszat, Sok derék legénynyel jól felszaporodtak; Hej! kötél se kellett, foglaló se kellett, Felcsaptak, maradtak egy parola mellett.

Nem gaz utcanépség, nem kőcfejű tábor, Kik zsoldba szegődnek bárkinek és bárhol. — De java a népnek s mindenféle rendnek Adta alá magát katonafegyvernek.

Folytatás a mellékleten.

az adótarozások végrehajtását ez évi szept hó 1-ig felfüggeszteni kegyeskedjék. — Untener Mihály, Czigan Pál Mihály, Koleszár András és Maczejkó György hadköteleseknek kivételes nősülési engedelem elnyerése végett benyújtott folya modásaik kedvező elintéztést nyertek.

A bíráló választmány óméltósága a főispán előlülése mellett f. hó 10-én d. u. tartott tanácsko zásában az e. bényei, o. lizskai és tracsonfalusi bizottsági tagválasztások ellen benyújtott folya modásokat tárgyalván, a választásokat megsem misítő igazoló választmányi határozatokat jóvá hagyta.

Uj nagy község. *Mező Zombor* kis községnek nagy községgé leendő átalakulását a belügyminis ter megengedte.

Katonai lóvásár. Töke-Terebesen *folyó hó 29-én* katonai lóvásár fog tartatni.

Hírek a nagyvilágból.

Az olasz trónörökös, aki most európai kör uton van, e napokban fordult meg Belgrádban, hol nagy örömmel fogadták. Belgrádból Délmagyaror szágon át Romániába utazott.

Berlinben tegnap kezdődött a nemzetközi munkás-konferencia. Az államok megbízottai sorá ban Magyarországot *Schnierer* és *Graenzstein* mi nisteri tanácsosok képviselik.

A francia köztársaság 17,500.000 franknyi hitelt szavazott meg az új, füst nélkül robbanó puska por behozatalára és új puskaapor-malom építésére.

A Bismarck hg. végleges visszalépéséről szóló hírek kezdenek komoly jelleget ölteni.

Levél a cárhoz. *Csebríkova* Mária, orosz írónő, Párisból levelet intézett a cárhoz, s felhívja, hogy folytassa az atya által megkezdett reformokat. Az emlékiratnak végső pontja így szól: »Önök egy szava elegendő arra, hogy Oroszországban békés forradalom történjék; ellenkező esetben ön bor zasztó örökséget hagy gyermekeire: *népének átkát!* *Csebríkova* Mária, aki emlékirata sorsának ügyé ben Szt.-Pétervárra utazott, dacára annak, hogy a nihilistákkal nem áll összeköttetésben, elfogták.

Hírek az országból.

A „Zemplén“ távirata. (Feladatott márc. 15-én.) *Az aggteleki-barlang áttörése mai napon szerencsésen sikerült.*

A kormány-válság vajdó ügye tegnap azon a ponton állott, hogy öfelsége *Tisza* minist.-elnök és a miniszterek lemondását elfogadván, az új ka binet megalakításával *Szapáry Gyula* gf. bizatott meg. Tudósítónk szerint *Teleky Géza* gf., volt bel ügyminis ter végleg megválk tárcájától s azt *Szapáry* fogja átvenni, földmívelési ministerré *Bethlen András* gf. szebenvármegye főispánja lesz. Hir sze rint a távozó belügyminis ter *Tibád Antal* állam titkár is követi, kinek helyét *Tisza István* a volt

Pista nézte, nézte nagy tüzes szemével,
Közbe-közbe bajsán pödörve kevélyen;
Mit tehetett róla, ha már olyan fajta,
Hogy mindenki szeme csak megakad rajta.

Szép szavu Szemere, a biztos, is látva,
Nem hagyta szó nélkül: »Adta gyöngydiákja,
Beh kedvemre való, beh huszárnak termett,
Paripám od' adnám, gyere öcsém, nyerd meg!»

Pista szóla mindjárt: »Épen abba' járok,
Hazáért, királyért felcsapni kívánok,
De nem paripáért, arra nincs szükségem,
Volna azért mégis egy kis kikötésem.«

Szép szavu Szemere nyujta kezét rája,
S a mit Pista kívánt, nyomban megajánlja:
»A ki e diáknak csap fel, valamennyi
Egy századba fog az ő vele elmenni.« —

Csappant már a vig zaj jókorát e közbe',
Mint kifáradt szélben dagadó viz öble,
Vagy fellobogó láng, ha tüzre rakott fa
Parázsra lohadvá erejét kiadta.

Mert a ki már jöttét úgy tökélte otthon,
Szaporán sietett, hogy elől bejusson,
S a többi, a ki még álldogált a szélen,
Erre is, arra is vala oszlófélben.

Oka volt annak is; nem gyáva bitangság,
Mert igaz magyarnak első a szabadság;
De az emberféléit ismerem én régen,
S mint kovában a tűz, szivben is van mélyen.

Nosza acél Pista, mostan azért rajta!
Üssed csak, csihold csak, a hogy isten adta!

kormányelnök fia foglalná el. Az ujonan megalakult kormány, valószínű számítás szerint, holnap mutatja be magát az országgyűlés mindkét házának.

Az ifjuság turini útját, minthogy a honossági tövény sorsa fölött az országgyűlés még nem ha tározott, bizonytalan időre elhalasztották. Az uti költségre beküldött előlegeket a rendező bizottság mindenkinek pontosan viszaküldi.

Az *Andrássy-szobor* felállításról szóló törvényjavaslatot vita nélkül fogadta el és szavazta meg a főrendiház is. *Schlauch* püspök beszédéből kinyomatjuk a következő helyeket; »... *Andrássy Gyula* gróf míg élt a nemzet géniuszának inspirációja alatt állott. Tetteiben ez vezette. Most, hogy az élők sorából távozott, a nemzet hálájának kell az ő emléke fölött örködni. Művei, alkotásai fölött egykor a történelem fog ítéletet mondani... a nemzet nem várta be a történelem felmentő, vagy sujtó ítéletét a nagy Széchenyinél, nem várta be a bölcs Deáknál, nem szükséges, hogy azt bevárja a lángeszű *Andrássynál*. A nemzet a tények közvetlen benyomása alatt emelt szobrot ama nagy fér. fiainak; a tények varázshatása alatt kíván *Andrássy Gyula* grófnak is szobrot állítani. A nemzet leikiis merete itélt, nincs mit félnie a történelem ítéletétől.«

A szegedi gyásznap. Folyó hó 11-én éjféltkor megkondultak Szeged város összes harangjai. Akkor volt a tizenegyedik évforduló, hogy Szegedet hullám-sirba döntötte a Tisza árja. Evről évre ez az éjjeli harangzúgás hozza a lakosság emlékeztébe a vészes órát.

Különlétek.

(Március 15.) Csodás idők mesés világa te — lelkünk szinte döbbenve néz feléd!... Gyenge a legerősebb toll, hogy e nap jelentőségét teljes nagyságában leírja; nincsenek szavak, hogy velük e nap dicső ségét, a magasztos lelkesedést, ami villá mos erővel rázza föl a nemzet szívét, illően kifejezni lehetne. A legügyesebb toll is csak halovány vonásokkal festi le a nagy nap képét, — a legerőteljesnbb szavak is csak gyenge visszhangjai a honfui lelkesedésnek, mely negyvenkét évvel ezelőtt, a *Szabadság, Egyenlőség, Testvériség* szent zászlaja alatt küzdő, félisteneket a hét oldalról megtámadott szegény haza megmentésére tüzelte. Méltó ez a nap, a Szabadság, Egyen lőség és Testvériség megváltásának, a sza badsajtó születésének évforduló napja, hogy nemzeti ünnepként üljük meg, hogy a sza badságharc mezején elvérzett nagyjainkról, a névtelen hősök ezreiről megemlékezzünk s irántuk a hazafui kegyelet adóját lerójuk. De ne érzünk be csupán a megemlékezésé sel. Buzduljunk föl a dicső tettek látásán. És tegyünk szent fogadást, hogy ha viha-

Vitéz századodhoz verd ki azt a százat,
Nj csak már a koha hogy fujja utánad!...

Megzendült a zene Pista nyomán menten.
Lobogós ruhában hogy kitoppant sebtén,
Jobb kezét fejéhez illegetve lágyan,
Szép selyem zsebkendő't lengetve baljában.

»Ide, aki legény, a ki magyar, körbe!
Sutra csak az bujjék, a ki vak és görbe!
Nem parancsolatra, édes anyja hívja,
Ide hozzám, a ki édes tejét szívja!«

Nyüzsgött a legénység leszegezve helyén,
Anyókák sipogtak ide-oda menvén,
Ki öcscsét, ki fiát integetve onnan,
De Pista szavával oda csapott nyomban.

»Nem magyar a magyar, a kinek nincs honja,
A kinek manapság vagyon egyéb gondja.
Anyja megsiratja, ki csatában elvesz,
Apja koporsója ám szabad földben lesz!«

Igy beszéle Pista és sok ilyen szóval,
Verseny't is dalólva a muzsikaszóval,
Melyhez mint az érckürt ő adta a hangot,
Torony tetejéről is szava visszhangzott.

Pezdült a legénység, harsogott az »éljen!«
Pista marka csattant sűrűn és keményen;
Minden dal, mintha csak magot hintett volna,
Gazdag arátását tiszszeresen hozva.

Pántlikás kalapját mikor fölemelte,
S imádságos hangon szépen elrebegette:

»Talpra magyar, hi a haza,
Itt az idő, most vagy soha!

ros felhők tornyosulnának a magyar haza egén: hozzájuk hasonlóan minket is készen talál a veszedelemben forgó hazának segít ség-kiáltása bármely pillanatban, s mi is meg értjük a költő szózatát: *Talpra magyar, hi a haza!*

»Lesz még idő, leszen még ünnepünk
Hogy a szabadság diadalmat ül
S bár a pokol támadjon ellenünk
Homályba többé nem dől, nem merül.
A szent erő, az ige é s örök!
Jöhet harag, erőszak, hatalom
Szilaj szélvész megörök azon
Mint a zúgó hab a szikla partokon!«...

»Mi nem félünk, s ha újra jönni vágy —
Észak csordája hozzánk, hát — jöhet!!«

(Személyi hírek.) *Mailáth Sarolta* grófnő, Hohenlohe-Schillingsfürst herceg neje, ki férjhezme netelég a királyné udvarhölgye volt, most palota hölgyggyé nevezetett ki. — Öfelsége *Andrássy Sán dor* gf. vejei nagybirtokosnak, vármegyénk tb. főjegyzőjének, a kamarási méltóságot adományozta. — Öfelsége *Kovács Antal* s. a.-ujhelyi törvény széki bírót a budapesti itélőtáblához számfelletti bírónak nevezte ki. — A főrendiház f. évi márc. 11-én tartott ülésében s az igazoló-bizottság jelen tése alapján *Dessewffy Sándor* csanádi megyés püspök nevét a főrendek jegyzékébe pótlólag be igtatta. — *Zelenka Pál*, ágostai ev. főesperes hit községi ügyek elintéztése és isteni tisztelet telje sítése végett Miskolcra tegnap Ujhelybe érkezett.

(Kegyes adomány.) Öfelsége a vejei g. k. templom helyreállítására 100 frot méltóztatott ma gánpénztárából legkegyelmesebben adományozni.

(Gimnázium ügye.) Az ujhelyi hatosztályu gimnáziumnak nyolc osztályossá emelése ügyében szükséges teendők elintéztésére alakított szűkebb körü bizottság f. hó 10-én értekezletet tartott, hogy tájékozást nyerjen a gyűjtés, illetőleg az alá írások eredményéről. *Az eddig biztosított összeg kö szeljár a 12,000 fthoz.* Minthogy azonban még vannak gyűjtők, kik a reájok bízott kerületekben a gyűjtést be nem fejezték vagy a gyűjtés eredményéről még be nem számoltak: a végleges beszámolás határidejéül f. hó 23 ik napja tüzetett ki. Ugyanakkor fogják magállapítani a vidékre is kiterjedő gyűjtés módozatait és a további teendőket.

(»Hegyalja«) Ez a címe annak az ékesen ki állított, dús gazdag és változatos tartalmu emléklapnak, melyet az ujhelyi gimnázium kiegészítése érdekében tegnap, a városi színházban rendezett jelmezes bázáron közkézre bocsátott a *Dókus Gyula, Hornyay Béla* dr., és *Reviczky Pál* ből alakult szer kesztőség. Hogy el ne felejtjük, mindenekelőtt gra tulálunk a triumvireknek a szépen is, jól is sike rült irodalmi vállalathoz. Az emléklap első olda lán a bázárnál jelmezben közreműködő *szépek* foto grafiáinak műzsléses csoportjával találkozzunk. A *negyvenöt* fotográfia oly szép kollekció, aminő a legelső fényképész műtermének is dicsére válnék. Így az emléklapnak legfőbb ékessége. A második lapot S. a.-Ujhely város látóképe foglalja el az első cikk keretében, melynek írója *Molnár István* főispán. (Mai tárcánkban olvasható — szerk.) Utána következnek: *Thaly Kálmán, Irányi Dániel, Duka Tivadar, Rákosi Jenő, Csicseri Bors, Hevesi*

Rabok legyünk, vagy szabadok,
Ez a kérdés, választatok!«

A mennyi kaputos, diákkéle ott volt,
Halni szabadságért, másra nem is gondolt.

Mikor aztán ismét lábujhegyre állva,
Hamisan kacsinva szép barna leányra,
Nagy boros palackot a kezébe kapván,
Ajaka megszólalt csengetyűnek hangján:

»Piros csákó süvegem,
Most élem gyöngyéletem,
Bokréta van mellette,
Barna babám kötötte.«

Vetette subáját nyalka legény félre,
Huza piros csákót mindjárt a fejére,
Táncha' szeretőjét szoritotta még át,
Istenre bizva már a többi szándékát.

Győzte Pista dallal, szívébe volt írva,
Folytatta azután, mintha lelke sirna:

»Végig mentem az ujhelyi temetőn,
Elvesztettem, elvesztettem
Piros bársony keszkenőm,
Piros bársony keszkenőmet
Nem bánom;
De a régi szeretőmet,
Szeretőmet sajnálom.«

Párja vesztett galamb szomorú bugása,
Ennek a dálnak is megvolt a hatása.

Kapkodott szeméhez ifu akárhány,
Más, kalapját huzta arcára mogorván;
De mind e dolognak csak az lett a vége,
Hogy becsaptak ők is a Pista kezébe.

Legszébb vala mégis e toborzás rendjén,
Mikor szólalt Pista az egész nép nyelvén.
S a hogy ő rákezdte, mintha villám lobban,
Ezer ember mindjárt bele vágott nyomban:

József, Sztáray Antal gf, Vadnay Károly, Mezei Ernő, Szemere Atilla, Szabó Endre, Mailáth József gf, Payzoss Andor, Chyzer Kornél, Fejes István, Kun Béla, Ormándy Miklós dr., Ballagi Géza, Ambrózy Nándor, Dongó Gy. Géza, Viczmány Ödön, Kun Pál, Kapás Aurél, Matolay Etele, Hammersberg Jenő, Horváth József, Kossuth János, Dókus Gyula, Hornyay Béla dr. és Reviczky Pál. A klimax kedvéért említjük fel utolsónak nagy hazánkfiát, *Kossuth Lajos* levelét. Ez az emlék-lapnak melléklete gyanánt különállóan van kiadva és S.-a. Ujhely lelkes polgárságához intéz tette buzditó „lángszavakat”. Az emlék-lap szép bizonyítványként a technika legmodernebb izlésének megfelelően a „Zemplén” könyvnyomtató műintézetéből került ki s bizonyára oly kelendő lesz, hogy abból második kiadást kell piacra bocsátani. A finom velin papíron ívret nagyságban kiállított, 10 oldalra terjedő emlék lap 1 írt ajándék.

(Városi ügyek.) A városi képviselőtestület folyó hó 8-án tartott közgyűlésben következő tárgyak fordultak elő: a gazdasági bizottság véleményes előterjesztése alapján a város földje és rétjének továbbra is háziilag leendő kezelése elhatározott. — Ugyancsak a gazdasági bizottság véleményes jelentése következtén Róóz Adolf zsolymokai kőbánya bérlőnek megengedtetett, hogy miután a régi kőbánya már nagyrészt ki van aknázva, a szerződés értelmében új bányát nyitasson, s azt a régivel együtt a bányazem szabályai szerint kezelje. — A helybeli 6 osztályú gimnáziumnak 8 osztályúvá leendő felemelése iránt az építkezési költségek javára f. hó 15-én rendezendő jelmezes bazar alkalmára a színház terme díjtalanul átengedtetett s a fűtésre megkivántató fa kiutalásával a város h. főbírója megbízott. — Pákh János helyettes rendőrbiztos állásáról lemondván, lemondása elfogadott. — A „Pázsit”-utcaban egy éjjeli lámpának felállítására elrendeltetett. — Bermann Lipót rabbira a múlt 1887. 1888. és 1889. éveken tévedésből kivetett községi pótdó az 1886. évi XXII. tc 138. § a értelmében leiratott, s az általa tényleg már befizetett 4 ft 56 kr. visszautaltatott. — Deutsch Ignácné kérvénye következtén 60 ft 24 kr. leirt állami adó után eső 19 ft 44 kr. községi pótdó szintén leiratott. — Széphalmi illetőségű Elefánt Sámuel bérkocsi tulajdonosnak a letelepedő engedelem megadatott. — Végül a városi orvosnak február havi közegészségügyi jelentése tudomásul vétetett.

(Az időjárás) verőfényes szép tavaszi napokat hozott. Délutánonként 15—18 fokig emelkedik a Romőr-fele hőmérő. Mint az emberek téli felöltőjüket, a hegyek, völgyek is levetkőzték hótakarójukat, hogy tetszetős tavaszi ruhát öltsenek magukra. Az utak teljesen felszáradtak s fárdatan, porosan tér vissza róluk estende az egész nap kintsétáló uri közönség. F. hó 13-án este százával, ezrével jelent meg a cserciborg, tegnapelőtt este pedig egész rajokban húzódtak. A legvénebb emberek sem emlékeznek arra, hogy a falánk cserebogár, mely most élelem hiányában elvész s az éjjeli fagytól elpusztul, így elszámította volna a szárnyrakelés idejét. Mezőkön járt emberek beszélnek, hogy a barázdabillegetető is itt van már a hímes pillan-

»Kossuth Lajos azt üzent,
Nincsen ki a regementje;
Ha még egyszer azt üzeni,
Mindnyájunknak el kell menni;
Eljén a haza!
Kossuth Lajos édes apám
Ilyen levelet irt hozzám:
Négy esztendő nem a világ,
Eljén a magyar szabadság,
Eljén a haza!»

Már nem is dal volt az, már fergeteg volt az,
Villámlás volt a szem, láng volt a kigyult arc;
Síró asszonyok is szóltak ittassulva:
»Menjete, menjete, a hogy meg van írva!»

Őszbe borult apa, ám bizony akárhány,
Toborzó asztalhoz vitte fiát karján:
»Mint Istenem egy van, fiam is egy, vallom,
Isten után, imé, a honnak ajánlom.»

Igy volt, hajh! az akkor, így volt bíz az épen,
Enmagam így láttam élő tanuképen;
Egy vitéz dalia betoborzott százat,
Dicső honvédsereg ily szaporán támadt.

Pista pedig ottan nagy áldomást íván,
Ily szókra fakadt még, örömeiben sírván:
»Szép Magyarországnak legyen üdvöz népe,
A miért lelkesül, legyen áldva érte!»

„Lengyelek földéről jöttem én, bajtársak,
Harcban és veszélyben osztakozó társnak;
Patakon vár reám Kóburg huszár század,
Csak ahoz akartam még szerezni százat.»

Megrázta Szemere Pista kezét erre,
Vállra is emelék az urak egyszerre;
Azután poharak csengék dicsőségét,
Igy koronázták meg a toborzó végét.

Fejes István

góval együtt. Ha a szépre fordult időjárás állandó lesz, a szőlőmunka és szántás-vetés mindenfelé megindul s úgy itten, mint az építkezési munkálatoknál is az inséggel küzdő szegényember kenyéret kereső alkalmat talál. Ha az időjárás a zablát még jobban megeresztí — egy ugrással beköszönthet a tavasz.

(Halálozások.) Mély megilletődéssel vettük és adjuk a következő gyászjelentést: Özvegy idősb Nemthy Önné szül. Kolosy Karolina saját és fiai: Nemthy József és neje Szabó Ida, leányuk: Ilona Téglásy Istvánné, férje Téglásy István, kis fiuk Pali; Nemthy Ödön és neje Dercsenyi Mária, gyermekeik: Mariska, Sári, Anna és a rokonok nevében mélyen elszomorodott szívvél jelenti a legjobb férj, apa, nagyapa, és szépapa idősb *Nemthy Ödön* urnak élete 78-ik, boldog házasságának 48-ik évében Kis-Ruszkán, f. hó 6-án történt csöndes elhunytát. A boldogultnak hult tetemet nagyrészt közt f. hó 8-án délután helyezték örök nyugalomra Kis-Ruszkán a r. k. sírkertben. Béke legyen az önzetlen, tisztá jellemű férfiu hamvai felett! — *Hoffory Tivadar* pénzügyi fogalmazó, pár év előtt Ujhelyi társas köreinek kedvelt alakja, e napokban Szolnokon hosszas szenvedés után meghalt. Fiatal özvegyet és csecsemő-gyermekket hagyott hátra.

(Tolvaj a vasuton.) *Zaitsek István* munkácsi lakost Munkácsról Budapestre utaztatban az ujhelyi állomáson meglópták. Ugyanis, midőn ki akart szállni, hogy megebédeljen, egy utas elébe állt s azzal a szóval, hogy ne szálljon ki, mert lekésik, a vállát is megfogta. Zaitsek azonban kiszállt, meg is ebédelt, hanem mikor fizetni akart, észrevette, hogy felső kabátja zsebéből a pénztárcáját kilópták. Gyanúja az ellen az utas ellen irányult, aki őt megszólította s a vállát is megérintette. Mikor a vasuti kocsiba visszament, ráadásul utazótáskáját is felfeszítve és kifosztva találta. A kárvalott utas B.-Olasziban észrevette, mikor a neki gyanús ember ottan kiszállt, de már utánamenni érkezése nem lévén, a lizka tolcsvai állomáson szállott le s meglopátását elbeszélte a lizkai csendőrsnek. Erre a csendőrség B.-Olasziba kiszállt, ott sikerült is a teteseket *Jóni Kálmán* és *Fuhász János* kőbor cigányok személyében hamarosan elfognia. *Jóni*, mikor a csendőroket messziről meglátta, nekiszaladt a Bodrognak, hogy a jégen át elmeneküljön, de a vékony jég alatta beszakadt s kevéssébe múlt, hogy a Bodrogra bele nem vezett. Mikor kievickélt a vízből, elfogták Rövid vállatás után nyomra igazította a csendőroket s a lopott tárgyak, melyek már akkor a b. olaszii ösmerősök közt szét voltak osztva, egytől-egyig előkerültek. Tettesek a tokaji kir. járásbírósnak átadattak.

(Lépre került kivándorlók.) *Szabó Sándor* és *Gábor István*, petrahai atyafiak, utlevél nélkül indultak, magyarul mondvá szólni akartak Amerikába. Szerencsésen eljutottak Hamburgig s mikor már teljes biztosságban érezték magukat, gyúlt meg a bajuk. De beszéljen helyettük Hamburgban f. évi febr. 19-én a rendőrség börtönében kelt s feleségeikhez intézett levelük: „Szomorú helyzetünkbe akkor estünk, mikor már semmi rosszat nem gyanítva a legnyugodtabbaknak éreztük magunkat. Január 25-én reggel 9 órakor a legnyugodtabban indultunk szállásunkról a hajó felé, mely csakis félóra járás. Itt aztán megszorodott a bajunk... a hajóhoz csakis egy keskeny hid vezet. Itt a hamburgi hivatalnok urak minden embertől igazolványt kérnek, mivel pedig mi erre nem számítva semmi igazolványt nem hoztunk, fellettünk az utunktól tartva, mert itt azt hiszik, hogy azért nincs semmi igazolványunk, hogy községünkben valami rossztevők voltunk, vagy pedig valami különös baj alól szöktünk meg, amibe mindketten ártatlanoknak érezzük magunkat,» továbbá arra kéri feleségeiket, küldjenek számukra olyan községi igazolványt, hogy ők igaz emberek, főleg pedig küldjenek számukra pénzt, hogy „hazafelé mozgathassanak.” Különbön tisztelik az egész rokon ságot, különösen pedig János bácsit. A hamburgi követtség által lefoglalt levélből, mely már utban van az »atrecos» helyre, sokan okulhatnak.

(A törvényszékről.) Múlt évi Szent István-napján, az Ujhelyben tartott bucsu alkalmával, a bucsura bejött nagy-toronyi legények a borsii legényekkel hajbakapván, a borsiiakat megszalasztották. A borsii legények e miatt bosszút forraltak s gondolván »lesz még bucsu Ujhelyben» múlt évi augusztus 27-én, a g. k. bucsura, nagyobb erővel jöttek be. azzal az eltökéléssel, hogy a nagy-toronyiaknak visszaadják a tromfot. A templomi ájtatosság végettével hazafelé ballagva a Rákóczy-utcán csakugyan találkoztak is a n.-toronyi legényekkel. A két falu legénysége meg a borsiiakkal szövetkezett legényei egypár lakos között valóságos csata fejlődött ki. A kölcsönös dulakodásnak az lett a vége, hogy *Czinór Mihály* borsii legény Csorba János nagy-toronyi legényt, késével úgy, összeszurkálta, hogy Csorbának az élete is veszedelemben forgott s csak hosszabb idő múlva gyógyult fel sebeiből. A verekedés hősei f. hó 10-én állottak a helybeli kir. törvényszék előtt, a mikor is *Czinór Andrást* szándékos emberölés kísérlete miatt két évi börtönre, *Hubusák Andrást* és *Fidrán Ferenc* borsii lakosokat, továbbá *Balog János*

nagy-toronyi és *Jaczkó Mihály* legényei lakost közrend elleni kihágás miatt egyenként nyolc napi elzárásra. Csorba János és *Bogda János* nagy-toronyi lakost pedig ugyancsak közrend elleni kihágás miatt egyenként öt-öt napi elzárásra ítélték. A vádlottak egy részét, minthogy a verekedésben való részességük be nem bizonyult, a vád alól felmentették.

(Uj gyógyszerár.) A belügyminister által tavaly engedélyezett páczini gyógyszerár f. hó 8-án nyitott meg.

(Könyörödomány gyűjtésre engedély.) A belügyminister a *mező sombori* g. kath. hitközségnek megengedte, hogy iskolája felépítésére három havi időtartamon át könyörödományokat gyűjthesse.

(Emberölés.) Fahordásból ballagtak hazaféle Kajatáról e hó 8-án *Bacsó György* és *Hutka János* bistei atyafiak. Utközben betértek az erdei út mentén lévő kerülőlakba. Nagy pihenő, egy-egy liter pálinka elfogyasztása után folytatták utjokat, képzelhetőleg alaposan berugva, mert így történt, hogy a két cimborá összekapott, annyira, hogy a kéznél volt baltákkal össze-vissza vagdalták egymást. *Hutka János* a koponyájára mért halálos utás következtén meghalt. *Bacsó György*, kit a hatóság ez ügyben már kihallgatott, szintén súlyos sebekből borítottan ápolás alatt van.

(Jegyzéke) az 1889. évben elhalálozott csilagkeresztes hölgyeknek: *Lazarini Brandis Anna* grófnő, *Stollberg Gallenberg Mária* grófnő, *Althann Pájecsevich Klementin* grófnő, *Baillett de la Tour Borcier Sónia* grófnő, *Török Révay Sónia* grófnő, *Risenfels Skrbensky Mária* bárónő, *De la O Donnel Mária* grófnő, *Schwartzenberg Mária* hercegné, szül. *Kinsky* grófnő, *Kálnoky — Mendorf Pouilly Dietrichstein Mária* grófnő, *Esterházy Croy — Dulmen Eugénia* hercegnő, *Guttenberg Steinhausen — Montecuccoli Margit* grófné, *Cebrian Révay Rósa* grófnő, *Gizyka Zamoyska Ludmilla* grófnő, *Chotek Thun und Hohenstein Julia* grófnő, *Eltz Pájecsevich Ludvina* grófnő, *Kolowrat — Krakowsky Zimienka Severina* grófnő, *Venier Gradenigo Erzsébet* grófnő, *Malowitz Attems Octavia* grófnő, *Belcredi Thurn Taxis Terézia* hercegné.

A múlt évről még hátrálékban maradt előfizetőinket tisztelttel kérjük hátrálékaik mielőbbi beküldésére.

A Kladohivatal.

A „Vasárnapi Ujság” márc. 9-ik száma következő érdekes tartalommal jelent meg: *Kornis Károly*, Magyar emigrans Braziliában. (Arcképpel) *Kornis Elemértől*. — Jähel. Elbeszélés *Baksay Sándortól*. — Sodrony hegyi vaspálya a *Jungfrau* csúcsára. 3 képpel. — Tél és tavasz. Költemény *Rudnyánszky Gynlától*. (Képpel.) — Világfertődülés. *Verne Gyula* regénye. (2 képpel.) — Egyveleg. — A magyar szent korona hazahozatala. *Váczy Jánostól*. — (Képpel, egykoru metszet után.) — Az arab a Szaharában. *Alvinczy Sándortól*. (3 képpel.) — A Forh hid felavatása márc. 4-én. (Képpel.) Irodalom és művészet. — Egyletek és közintézetek. — Mi ujság? — Halálozások. — Szerkesztői mondanivaló. — Képtalány. — Sakjáték. — Hetinaptár. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok”-kal legyűtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 1 frt

Egyesületi és társas élet.

Felhívás

Zemplénvármegye községi jegyzőjéhez!

A magyarországi községi és körjegyzők országos központi egyesületének elnökségétől f. évi február hó 24-iki kelettel a következő *Kérelmet* vettem:

Vágó Ferenc kartársunk és központi egyesületünk fáradszónak főjegyzőjének hamvai ott pihennek a bárándi temetőben. Egyszerű, igénytelen fejfa jelzi a hantot. A boldogult családja Bárándról elköltözött s ma-holnap az idő romboló hatalma jeltelené teszi a sirt, mely a községi jegyzői kar egyik leghivebb barátját. érdekeinknek meleg védőjét, ügyeink erélyes előmozdítóját takarja. Mi mindannyian, kik kartársai voltunk, élénken visszaemlékezhetünk arra, hogy *Vágó Ferenc* évtizedek előtt ott állt a biharmegyei község-jegyzői egyesület és később az országos központi jegyzői egyesület bölcsőjénél, mint egyike azoknak, kik a község-jegyzői kar szellemi és anyagi jobb jövőjeért szívük egész hevével és meggyőződésük egész erélyével tettek és hatottak. Ha valaki, úgy *Vágó Ferenc* az, ki Magyarország községjegyzői kara részéről méltán megérdemli azt: hogy kegyelettel emlékezzék meg róla azzal, hogy *sírhelyére emlékkövet állít*. Ezen emlékkő nemcsak a boldogult el nem hervadó érdemeit, de a jegyzői kar kegyeletét is fogja hirdetni, e kegyelettel pedig önmagunkat tiszteljük meg. Ne engedjük tehát, hogy *Vágó Ferenc* sirhantja jeltelenül álljon. Elegen vagyunk, hogy filléreinkből az emlékkövet a sírhelyre tessük és egy sincs közöttünk, ki a boldogult emlékének ezzel ne tartoznék. Adakozunk és gyűjtünk tehát a jelzett célra. A sziveinkben élő kegyelet és a hála édes érzete legyen vezérünk, s a megboldogult emlékének megdicsőítése és megörökítése legyen tanuja annak, hogy Magyarország községjegyzői kara szeretettel csügg azok emlékének, kik jobb jövőjeért egy élet munkásságát áldozták fel a közügy oltárán.

Midőn a központi egyesület ezen kérelmet t. kartársaimmal közlöm, egyidejűleg felkérem, hogy saját kihatásuk körében a gyűjtést megindí

tani s a begyüendő adományok összegét hozzájárulástól a begyüendő adományok összegét hozzájárulástól a begyüendő adományok összegét hozzájárulástól

f. évi április hó 20-ig beküldeni sziveskedjenek hogy azokat rendeltetési helyére juttathassam.

Mint hogy pedig az adakozók nevei a »Köz-ségi Közlöny«-ben közöltetni fognak, a gyűjtő-iveknek beküldését is tisztelettel kérem.

Hazafiai üdvözléssel vagyok
S.-a.-Ujhelyben, 1890. márc. 14-én

Pataky Miklós,
egyesületi elnök.

Az ujhelyi polgári olvasókör f. hó 9-én tartotta rendes évi közgyűlését, melyre a tagok nagy számban jelentek meg. Mindenekelőtt a kör elnöke, *Kiss Ödön*, terjesztette elő az 1888. és 1889. évi évekéről szóló választmányi jelentést. E jelentésből tudósítónk kiemeli azt az öröndes eseményt, hogy az egyesület nemcsak erkölcsileg, hanem pénzügyi téren is annyira megizmosodott, hogy további fejlődése és virágzása immár biztosnak mondható. Ebben az érdekből oroszlánrésze van az elnöknek. Négy éven keresztül vezette lankadatlan buzgalommal és kitartással a kör ügyeit a mi ért a közgyűlés jegyzőkönyvileg elismerését és köszönetét fejezte ki s kérte, hogy elnöki tisztét továbbra is tartsa meg; minthogy pedig az elnök abbéli szilárd elhatározásának adott kifejezést, hogy tisztét felszaporodott egyéb teendői miatt tovább viselni nem hajlandó és azt oly erőre kívánja bízni, ki nem kevésbé fogja az egyesület ügyeit szívén viselni, utódjául ajánlotta *Margitai Józsefet*, kit is a közgyűlés egyhangulag elnökké választott. Az új elnök a kör helyiségében megjelenéskor, a közbizalmat köszönettel viszonzotta s az elnökséget elfogadta. Aelnök lett: *Bánóczy Kálmán*; pénztáros: *Schweiger Áron*; könyvtáros *Sebeők István*; jegyző: *Kende Antal*; háznagy: *Somogyi Gyula*. Választmányi tagok: *Issépy István, Kiss Ödön, Vágó Gyula, Vályi István, Behyna Miklós, Ujfalussy Endre, Orbán József, Székely Imre, Travnyik Béla, Fejérvári István, Szentgyörgyi Dezső, Kopper József*. Póttagok: *Szöllősi Arthur, L. Nagy Béla, Bodecsky Ede és Schmidt Lajos*.

A zempléni vármegyei kaszinó f. hó 15-ikén *Molnár István* főispán ömga elnöke alatt rendkívüli közgyűlést tartott. Tárgya volt: az évi tagsági díj felemelése. Többek felszólalása után 48 szóval 3 ellenében az eddigi 12 fős évi díjnak 16 ftra, a 6 fős féldíjnak 8 ftra felemelése elhatározottat.

TANÚGY.

A kegyes-tanítórendiek Zempléni vármegyében.

VII. **Hudra János** k. r. tanártól.

B) A piaristák S.-a.-Ujhelyben.

A korántsem helyesen sötétnek nevezett középkor sok oly intézmény szülő-anya, melyek életképességüket századokon keresztül bizonyítva, még ma sem váltak — mint azt igen sokan hinni szeretik — teljesen hasznavehetetlenekké; sőt némi külsőségekben az időviszonyokhoz alkalmazkodva, lépést tartanak a gőzerővel előre törekvő világgal. A szerzetesrendek a középkorban születnek; részint, hogy az Údvizítő tanát a pogánynépek között hirdessék, s ellensúlyozzák a a kor harcias kedvteléseit, a jellemek szelidítése által az emberi társadalom kóros kinövésait egyes kertész módjára nyesegecsék; részint, hogy a csaknem kizárólagosan sajátjokat képező, az igazság mezébe burkolt tudományosságának alapvetői legyenek oly korban, melyben az embereknek az enyém és tied közötti különbséget nem a bekötött szemű istenasszony részrehajlatlan bölcsesége, hanem inkább a nyers erők különzéke szerint mérlegelték. Ezek szerint igazán kereszténynek és polgárosulttá a szerzetesek teszik Európát, s minden időben az emberiség fejlődésére a legnagyobb mértékben üdvösen ható tevékenységet fejtenek ki.

A XIII. században keletkezik hazánkban *remete ss. Pál* szerzete, vagy mint közönségesen nevezni szokták, a *pálosrend*. *Bertalan*, pécsi püspök kérésének engedve, távol az emberek társaságától a hegyek között szétszórt remeték, az *ireghi* hegyen, *Patacs* mellett, *Baranya* vármegyében épített klastromot elfoglalják 1215-ben. A *patacsi* klastrom nemsokára alapítása után szűk lett a mindinkább fejlődő társulatnak, a miért az ország több vidékén a szentéletű remeték testvérségbe lépve, új kolostorok épültek az ő befogadásukra. Ezek között első helyen áll *Sz.-Egyed* klostora *Toronya* és *S.-a.-Ujhely* között, *Zempléni* vármegyében, melyet a hagyomány szerint *II. Endre* király építtetett hat évvel a *patacsi* klastrom fölállítását után. Erre vonatkozólag ezeket olvasom »Évkönyveinkben.« Melyik esztendőben? és ki által építtetett legyen a *sátoralja-ujhelyi pálosok* monostora? homály fedi! *Szirmay Antal*, cs. és kir. tanácsos, hazánk egyik tudós és fáradságtalan szorgalmu fia, ily című munkájában: »*Notitia Topographica Politiica Inchyti Comitatus Zempleniensis*« a 255. lapon ily értelemben ír: »*Remete ss. Pál* szerzeteseinek, a kik *ss. Agoston* reguláját követték, *S.-a.-Ujhelyben* sz. *Egyed* tiszte-

letére állított leghíresebb és legrégebb monostoruk volt. Legrégebbnek mondatott azért, hogy minekutána *Baranya* vármegyében a patacsi első monostorukat, a melyet *Bertalan* pécsi püspök 1215-ben építtetteit, a törökök lerontották volna, az ujhelyi klastromnál más régebb nem volt, mert ezt *II. Endre* király 1221-ben, midőn *Patacs* mellett, *Ujhely* városához közellevő ligetben állította fel és a templom tornyáról *Thuronyinak* neveztetett. Amde a fentisztelet tudós írónak aligha volt igaza, mert ő az augustinusokat, mivel mind a két szerzet egy regulát követett, a pálosoktól megkülönböztetni nem tudta; mert (ör) a 265. lapon *Nagy és Kis-Toronyáról* így ír: »Hajdan az augusztinusoknak itt a ligetben lakásuk volt«; ismét a 266. lapon 1512-ről írja, hogy *Felső és Nagy-Toronyának* fele tartozott az augustinusokhoz, vagyis az ujhelyi pálosokhoz. Végre 1252-ről írja, hogy a klastrom a tatároktól lerontatván, *IV. Béla* által újra felépíttetett, mely alkalommal *Petráho* nevű falut nekik adományozá. Igen, de ezt másutt megint az augusztinusokról mondja. Ebből inkább az következik, hogy *II. Endre* király *Toronyán* inkább az augusztinusoknak, mint az ujhelyi paulinusoknak építtetett volna klastromot.

Továbbá 2) a most említett pálosok szerzetének története című műben, a mely könyvecske *Vácson*, 1804-ben nyomtatott ki ily cím alatt: »*Compendium Historiae Sacri et Religiosi Ordinis S. Pauli Eremitae*« az 5-ik lapon mondatik ugyan, hogy 1215-ben *Patacs*on *Bertalan* püspök által állíttatott fel az első monostorjuk; de *Koller József* pécsi nagy prépost a pécsi püspökökről írt munkájában azt az esztendőt hibásnak mondja és hogy helyette 1225-öt kell inkább olvasni. Innét tehát ha 1221-ben *II. Endre* által állíttatott volna fel a *sátoralja-ujhelyi* pálosok monostora, következne, hogy előbb laktak itt a pálosok, mint a szerzet keletkezett. Végre 3-ór) minekutána a patacsi első monostort a törökök 1526-ban lerontották, az ujhelyi klastromnál már régebb nem volt; ebből egyenesen nem lehet következtetni, hogy ezt *II. Endre* király építtette legyen; mert — mint a 255-ik lapon említettük — *IV. Béla* 1252-ben vagy 1258-ban, a tatárjárás után a város-hoz közelebbre és alkalmasabb helyre építtette klastromjukat. Hihetőbb tehát, hogy ekkor a paulinusokat helyeztette az ujhelyi ligetben épített új monostorba. Vagy, ha mindjárt *N. Lajos* 1355-ben építtette volna is, miként *Pázmány Péter* és *Bél Mátyás* vélekedik, akkor 1526-ik esztendőben — ha *IV. Bélától* 274, 268, ha pedig *N. Lajostól* építtette 171 esztendeig fenállván, s minden más monostornak a pogány ellenségtől történt lerontása után a *sátoralja-ujhelyi* klastrom, a hová a törökök dühe nem hatott, épen maradván, mindenkör ezt legrégebbnek lehetett és lehet is mondani, mert ma már több mint 500 év óta áll fenn. Tény, hogy a pálosok annáleseiben az áll. A *sátoralja-ujhelyi* pálosok monostorát *II. Endre* király 1221-ben építtette ugyan a várostól nem igen messze levő ligetben, a mely a templom tornyáról *Thuronyinak*, most *N. Toronyának* nevezetik, de ez a tatároktól 1241-ben felváltván, *IV. Béla* sz. *Egyed* tiszteletére új monostort építtetett 1258-ban a szerzeteseknek alkalmasabb és a város-hoz közelebbre eső helyen, a melytől méltán a legrégebbnek közé lehet számítani, mivel mind az idő mostohaságának, mind több ízben kiállott ellenséges ostromoknak dacára már 600 év óta áll fen.

Ezekből látható, hogy az ujhelyi paulinus-klastrom és templom építésének idejét minden kétséget kizáró bizonyossággal hiteles adatok híján meghatározni alig lehet. De a valószínűség amellett szól; hogy a tatárpusztítás után *IV. Bélának* mindenre kiható gondossága hozta azt létre. Miután a tatárok *Toronyát* elpusztították, a király az újból felállítandó klastrom helyét közelebb jelöltette ki *Ujhely* városához, mely helyen, mint alkalmasbon, 1258-ban elkészülvén, az jobban is használható a városnak. A klastrom teljesen elzárható négyszög köépület, ugy egyes, mint összes részeiben egyenlő ódonaságot mutat és oly erős, hogy kisebb támadások ellen erősségül is szolgált. Többször támadták meg különösen a 17-ik század mozgalmában. Ily megtámadásnak volt kitéve p. o. 1679. márc. 23-án, midőn 600 Tokolyi pártján levő harcos délelőtti 10 órakor megrohanta s három oldalról egész alkonyatig hevesen ostromolta, de *Besseney Márk* és *Szőrényi Agost* atyák 30 társaikkal nemcsak kitartóan védelmeztek, de sikeresen is; annyira, hogy az ostromlók, bár a körül fekvő épületeket felgyújták, a klastrom falai közé be nem juthattak.

A klastrom épület két emeletes, de a második emeletet 1690-ben *Nádasdy László* pálos főnök vonatta. A klastrom délkeleti részéből szögellik ki a szentegyház, mely legalább a mai alakjában és építészeti stíljében újabb korra vall. Hogy a klastrom mellett egykor góth izlésben épült egyház diszelgett, arra vallanak az első emelet toronyfeljartának góth ablakai, valamint azon négy góth-ívű oszlop szelle, mely a szentegyházi oltár mellett a tornyot tartván, a mai templom folyosóban világosan kivehető. Mikor épült ez újabb templom — ennek sem találni biztos nyomát.

A templom déli oldalához van építve egy kis kápolna, melyet 1674-ben *I. Rákocsy Ferenc* fejedelem építtetett a sz. kereszt tiszteletére; azt hiszem annak emlékeztetére, hogy bár nagy áldozatok árán, de mégis sikerült a *Zrinyi Péter, Frangepán Ferenc* és *Nádasdy Ferenc* szomorú sorsát kikerülnie.

GONDOLATOK.

A szív zsenialitása — a boldogság. Az ész boldogsága — a zsenialitás.

Hajdan a zemesé volt a világ, most a szem telené.

A szerelem oly varázsszó, melynek hallatára a legbárgyúbb ember is sokatmondón vigyorog, mintha jól tudná mi az. Pedig amit ő ért, az egészen más, mint szerelem. Mert aki ösmeri e szó igazi értelmét: az sóhajt és szomorún hallgat.

A büszkeségnek erény az alapja, a gögnek mindig *huba*. A büszkeség önmagától sokat követel, másoktól keveset. A gög önmagának mindent megenged, másoknak semmit. (*B. Büttner Lina*.)

HUMOR.

Takarékosság. *Jókai* azt mondja valahol: Ezt a szót *takarékosság* minden magyar embernek aranybetűvel kellene maga elé írni. — *Krétaival* nem lenne olcsóbb?

Miért sir a hegedű? — Szólt a zene siralmasan. Két falusi ember elszomorodva hallgatta. Megszólal az egyik:

— Ugyan, komám uram, miért is sir a hegedű?

— Hát azért sir, mert a nyakát fojtogatják a hasát pedig reszelik.

Udvariasság. Kisasszony! Kegyed ugy énekel, mint egy igazi fülemile, talán kendermagos süteménnyel él?..

HIVATALOS RÉSZ.

4261. sz. Zempléni vármegye alispánjától

Közlés végett kiadom.

S.-a.-Ujhely, 1890. márc. 15-én.

alispán helyett:

Viczmányi Ödön, főjegyző.

1305. szhoz. ai. 890. Borsodvármegye alispánjától

Hirdetmény.

Borsodvármegye uthálóztatái utain az 1890-ik évben előforduló műtárgy újbólépítési avagy javítási munkálatainak versenytárgyalás utján való biztosítását határozván el, e célból az 1890-ik év március hó 22-ik napjának délelőtti 10 órájára hivatalos helyiségben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

Ajánlatok elfogadtatnak az egész vármegye uthálóztatái utain az 1890-ik évben előforduló összes műtárgyak újból építését avagy javítását illetőleg, mint szintén egyes fősolgabírói járásonként előforduló építkezésekre is, mely előbbi esetben az ajánlat mellé 2000 frt, azaz kétezer forint bánatpénz csatolandó; az utóbbi esetben minden egyes fősolgabírói járás műtárgyára szóló ajánlathoz 500—500 forint bánatpénz csatolandó.

Versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy az egész vármegye uthálóztatái utain előforduló avagy fősolgabírói járásonként előforduló műtárgy helyreállításai munkalatait végrehajtásának elvállalására vonatkozó, a kellő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig hivatalomban annyival inkább igyekezzenek benyújtani, mivel a későbbben érkező ajánlatok figyelembevételni nem fognak.

Nem megyebeli vállalkozni kívánók ajánlataihoz még iparigazolvány is melléklendő.

A szóbanforgó munkalatra vonatkozó műszaki művelet és részletes építési és versenytárgyalási feltételek a rendes hivatalos órákban a borsodmegyei m. kir. államépítészeti hivatalnál naponként megtekinthetők.

Miskolcz, 1890. március hó 1-én.

Melozser, alispán.

1282. sz./ki. 890. A .-a.-ujhelyi j. fősolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

A S. a. Ujhely városánál megüresedett rendőrbiztosi állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom ennél fogva mindazokat, kik a 800 forint évi fizetés élvezetével egybekötött állásra pályázni óhajtanak, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket folyó hó 25-ik napjáig hozzám adják be, miután a választás határidejét ugyancsak folyó hó 26-ik napjának délelőtti 10 órájára tűztem ki.

A városi képviselő-testület által megválasz-

tandó rendőrbiztos állását folyó évi ápril hó 1-én elfoglalni köteles leendő.

S.-a.-Ujhely, 1890. évi március 15-én.

Dókus Gyula, főszolgabíró.

3064. sz.

Zempléni vármegye alispánjától.

A »Zemplén«-nek közlés végett kiadandó.

S.-a.-Ujhely, 1890. március 4.

Matolai Etele, alispán.

852. sz. As »Országos Törvénytar« szerkesztősége. Tekintetes Törvényhatóság!

Az »Országos Törvénytar« f. évi I. s. számát, mely a »közutakról és vámookról« szóló 1890. évi I. törv.-cikket tartalmazza, azzal van szerencsénk a tekintetes Törvényhatóságnak /- alatt megküldeni, hogy az említett törvény külön kiadásu füzetben szintén megjelent és szerkesztőségünk-nél máris kapható.

A mennyiben a tek. czím a kérdéses kiadványra vonatkozó szükségletét mult évi november hó 17-én kelt 837. sz. körlevelünk alapján még mindekkoráig meg nem rendelte volna, sürgősen fölkérjük, hogy azt lehetőleg minél előbb megtenni méltóztaték, hogy részünkről a példányok szétküldését késedelem nélkül foganatba vehessük.

Szíves tájékozással ismételen közöljük a kedvezményes megrendelési feltételeket:

10 egyszerre rendelt péld., 50 krval, 5 ftba
50 » » » 45 » 22 1/2 »
100 » » » 40 » 40 »
200 » » » 35 » 70 »
kerül; míg egyes példányokat csak a 60 krnyi bolti áron szállíthatunk.

Különösen megjegyeztetik, hogy a »közutakról és vámookról« szóló 1890. évi I. törvényzikk külön kiadásban csakis magyar nyelven adatik ki: azok a tisztelt megrendelők tehát, a kik ezen törvényt német, tót, vagy román nyelven óhajtják megszerezni, az illető nyelvű törvénygyűjtemény f. évi I. s. füzetére utalhatnak, mely előreláthatólag csak f. évi március hó végével fog kiadhatni és a melynek ára most még feljelen ismeretlen.

Végül tudomásul vétetni kérjük azt is, hogy a többször említett törvénynek végrehajtása iránti terjedelmes utasítások is, az illető szakminisztérium által leendő kibocsátásuk után, általunk annak idején haladéktanul kiadatni és erről a Tek. Tör-

vényhatóságok idejekorán eleve értesítettni fognak, hogy azokra vonatkozó megrendeléseiket nálunk szintén kellő időben megtehessek.

Budapesten, 1890. évi február hó 12-én.

Teljes tisztelettel

az »Országos Törvénytar« szerkesztősége.

A t. körjegyző urakhoz!

Mindazon t. körjegyző urakat, kiknek a kiadásukban megjelent 1890. évre szóló »Zemplén Naptár«-unkból elárúsítás végett küldtünk, de mindez ideig azzal be nem számoltak, utoljára kérjük, hogy haladéktanul leszámolni sziveskedjenek. Az eddig vissza nem küldött naptárakat el nem fogadjuk.

Tisztelettel

A »Zemplén« kiadóhivatala.

T. Zempléni vármegye bizottságának S.-a.-Ujhelyben 1890. évi február 26-án tartott közgyűléséből.

92/2404. Olvastattok a nm. kereskedelemügyi ministeriumnak Butka község vásártartási jogosultságára vonatkozó 6111. számú intézvénye. A ministeri intézvény köztudomásra hozatal céljából a járási főszolgabírának és a szomszéd vármegyéknek megküldetni s a »Zemplén«-ben közzétetni határozattik.

K. m. f.

Jegyzette:

Pintér István,

tb. aljegyző.

Kiadta:

Viczmány Ödön,

főjegyző.

Másolat.

M. kir. kereskedelemügyi ministertől. 6111. szám. Zempléni vármegye közönségének. Butka község kérelmére s a régi gyakorlatra való tekintettel, megengedem, hogy ott évenként augusztus 28-án és október 4-én kizárólagos országos kirakó vásárok és hetenként szerdán heti vásárok tartásának, mindazonáltal mindannyi marhavásár, illetve a marha adás-vevés kizárásával. Erről a közönséget mult évi november 8-án 16052. sz. alatt kelt fölterjesztésére oly hozzáadással értesitem, hogy az engedélynek a hivatalos lapban való közzétételére nézve egyuttal intézkedtem. Budapest, 1890. február 3. Baross.

783/19910.

Ujabb pályázati hirdetés.

A tek. vármegye bizottságának mult évi 683/19910. sz. a. kelt határozata folytán a Bukovinszky József-éle alapítvány 3000 ft tőkéje 1889. évi kamat-jövedelmének ösztöndíjként való kiszolgáltatására a pályázati hirdetményt ezennel közzé teszem:

1) Az alapítványi tőke 1889. évi kamatai ugyanazon évre kivételesen egyszerre fizettetnek ki.
2) Pályázhatnak ez alkalommal oly zempléni vármegyei, róm. kath. vallásu, jó erkölcsű, szegény sorsu, jó tanuló ifjak, akik legalább az első középosztályt elvégezték.

3) a 30 napon belül, alólirt alispánhoz beadandó pályázati kérvényhez keresztlevelel, az illető vagyoni körülményeit feltüntető községi bizonyítvány, s az előző évi — ezuttal tehát az 1888/9-ik évi iskolai bizonyítvány mellékelendő.

S. a. Ujhely, 1890. márc. 5.

Alispán helyett:

Viczmány Ödön,

főjegyző, mint az alapra ügyelő választ.

h. elnöke.

KÖZGAZDASÁG.

Bikabeszerzés. Felhivatnak a községek, s mindazok, a kik jó tenyészbikát beszerezni óhajtanak, hogy szükségletüket mielőbb s legkésőbbben e hó 25-ig a gazdasági egyesület elnökségével tudassák, hogy részükre az e hóban eszközendő szemléknél a megfelelő bikákról gondoskodni lehessen.

A zempléni. gazd. e. elnöksége.

Nyilt-tér. *)

Fehér selyemszöveteket 65 krtól 11 frt 40 krig méterenkint (körülbelül 120 minőségben) öltözet- és darabonként szétküldi Henneberg G. gyári raktára (cs. és kir. udvari szállító) Zürich-ben. — Minták azonnal küldetnek. — Levelek 10 kr. portóval.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Felelős szerkesztő:

DÓKUS GYULA.

Főmunkatárs: DONGÓ GY. GÉZA.

Kiadótulajdonos: ÖZV. BORUTH ELEMÉRNE

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Eladó 20—25 mm. primadonna vetőmag-árpa (rostálva) 9 frtjával S.-a.-Ujhelyben:

Löcherer Andornál.

Nincs többé fogfájás!! Könnyen vérző beteg és gyulladt foghust gyógyít és erősít, a fogkövet eltávolítja és képződését megakadályozja; a szájbizt azonnal megszünteti napontai használatnál

cs. és k. udvari fogorvos és udv. szállító, valódi

Dr. POPP világhírű Anatherin hiru SZÁJVIZE kétszer oly nagy palaezokban mint eddig.

Ezzel egyidejűleg alkalmazandó

Dr. POPP fogpasztája mely a fogakat ges és szp állapotban tartja

Dr. POPP Anatherin fogpasztája mely jobb es legfinomabb szer a fogak tisztán tartására és a foghust meg-erősítésére

Dr. POPP fogpora regyogó fehérségű fogakat köl-ceszőnőz anélkül, hogy mint más fogporok a fogak zománczát megsértené.

Dr. POPP növényesszappana a legjobb gyógy- pipere-szappan, mindennemű bőrkítések ellen és különösen furdékhöz.

Dr. POPP NAPRAFORGÓ (szap.) (nem glicer-pana) (rin.) A leg-ujabb és a legfino- mabb divat-pipere szappanok. A bőrt báronyfinomá teszik.

Árak: Anatherin-szájvíz 50 kr., 1 frt és 1 frt 40 kr., Anatherin fogpasztája téglében 1 frt 20 kr., Aromatikus fogpasztája 35 kr., Fogpor dobozban 63 kr., Növényesszappan 30 kr., Napraforgó szap-pan 40 kr., Venus-szappan 50 kr. E szerek kaphatók: S.-a.-Ujhelyben: Zlinszky J., Kinossey P. és Ös. Buda Á. gyógyszerészeknél és Szentgyörgyi V. kereskedőnél.

Külföldi orvosok elismerései.

Tisztelt uram! Örömmel tudatom, hogy Anatherin-szájvizét taplós, könnyen vérző foghust, valamint meglazult fogak ellen kitűnő sikerrel alkalmaztam és ezért feleimnek állandó használatra ajánlom. Mr. H. J. de Carpentier, Páris.

A dr. Popp-jele »Anatherin-szájvíz« név alatt ismeretes szert hosszabb idő óta van alkalmam gyakorlatomban alkalmazásba venni s vele nagyon kedvező, sőt gyakran meglepő sikert értem el.

Dr. Stark, kir. törzsorv. a D. Loslauban, Poroszország.

Tisztelt kártárs ur! Az én Anatherin-szájvizéve tett sikeres kísérlet után óhajtanék az Ön által előállított és nekem már több oldalról oly melegen ajánlt fogpasztáival és fogporáival is kísérletet tenni.

Dr. Hartig F. lovag braunschweigi hercz. udv. fogorv. udv. tan. és tanár.

Hamisításoktól óvakodjunk!

Alapított 1857-ben.

STEINSCHNEIDER JAKOB

I. cs. és kir. szab. ágynemű gyáros.
II. cs. és kir. fensége Klotild főhercegnő udv. szállítója számos kitüntetések és szabadalmak tulajdonosa.

BUDAPEST,

Király-utca 79, saját házában.

bátorkodik a tisztelt közönség figyelmébe ajánlani dűsan felszerelt raktárát az ágynemű szakmába vágó összes cikkekben, mint kö-zönséges, finom és legfinomabb paplanok, ág-ybetétek, lószőr és tengerfű matrácok, szal-mazsákok, pokrécok és takarók, tollak és pelyhek vasbutorok, továbbá szőnyegek és függönyök, nemkülönbén diván- és asztal-takarók, stb.

A kitűnő hirben álló

WELDLER és BUDIE

fehénemű és kelengye-gyár budapesti raktára.

Minden fajtájú fehéreneműek, különösen pedig teljes kiházásitási felszerelések a legmérsé-keltebb áron. Rajzok és árjegyzé-kek bérmentve és ingyen.

Eladó!

1. Több száz db 2—6 éves oltvány, min denféle nemű és sok fajú 1—2 m. magasak s koronásak. Darabja: 20—30 kr. à 100 = 25 frt.

2. Eredeti olasz kender-meg kapált literje 30 krajczár.

3. Gazdasági s asztali tökmag, remekfajok, 1 adag egy tásiban 10 kr.

4. Válogatott görög- és sárga-dinnye mag, 100 fészékre 20 faj à 1 frt.

5. Zemplén kaptár 10 db. á 1 frt 90 kr.

6. Amerikai tengeri honosított I cső 5 kr.

Utasítás mellékeltek. — Vasut u. p. állomásig ingyen szállítás. — Faiskola vagy gyümölcsös berendezés elvállaltatik.

Kazsu, p. Terebes.

Lucsánszky L.,
faiskola tulajdonos.

Róth Bernát

vaskereskedő és bortermelő
S.-a.-Ujhelyt.

Van szerencsém a nagyérdemű közön-ség becses tudomására hozni, hogy saját termésű aszu és szomorodni boraimat alant jegyzett áron árusítom el, u. m.:

Szomorodni borok régiék és finomak literenkint 60 krtól 90 krig.

Aszu borok régiék és nagyon finomak palaezkonként 1 ft 20 krtól 2 ft 20 krig.

Magamat a tisztelt közönség pártfogá-sába ajánlva, maradtam

kiváló tisztelettel

Róth Bernát.

2—6

Tk. 3407. sz. 1889.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírótság mint telekkönyvi ható-ság közhírré teszi, hogy a kir. államkincsar végrehajtónak Demján Ilya és társai végrehajtást szenvedők elleni 45 frt 85 kr. és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, a sztopkói kir. járásbírótság területén lévő, Krizslócz község határában fekvő, a krizslóczy 3. sz. tjkvben A. I. 1—74. és A. II. 1—73. sorszám alatt foglalt 1/4 urb. bel- és kültelekből Demján Ilya, Anna, Mária, Borka, és özv. Vanykó Jánosné szül. Demján Anna végrehajtást szenvedetteket 2/3 részben illető jutálékra 358 frtban ezennel megállapított kik. árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb jelölt ingatlanok az 1890. évi ápril hó 23-án Krizslócz község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiki-áltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10%-át, vagyis 35 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 41-ik §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1891. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt i. m. rendelet 8 ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bá-natpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szá-bályszerző elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóságnál, 1889. évi dec. hó 7. napján.

Láczaí,

kir. albiró.

FAIRBANKS-MÉRLEGEK

az egész világon a legtökéletesebbnek elismert mérleg-szerkezetek.

A szabadalmazott Fairbanks-mérlegek százados rendszerűek, rendkívül érzékenyek és tolosúlylyal vannak ellátva.

Tartósság, pontosság és könnyű **kezelésük** nélfogva az összes világhírlapokon az első díjat nyert legkiválóbb mérlegek.

A jutányos árakban — melyek súlyokkal számított **tizedes mérlegek áruinál nem magasab-** bak — a hitelesítés, csomagolás és vasútra való feladás költségei befoglaltatnak. Gazdasági szekér- és zsák-mérlegeink, valamint marha-mérlegeink a legkedveltebb mérleg-szerkezetek.

Gyártásunk állami felügyelet alatt áll.

Cím: **Oszt.-magyar Fairbanks-társaság mérleg- és gépgyára John Blook vezérigazgató**

Budapest, **Andrássy-ut 12.**

Árjegyzékkel és felvilágosítással szolgál a köz-
onpti iroda. Gyár: **Ujpest. — K. Megyer**

SIRKÖVEKRE FELIRATOK VÉSÉSE É ARANYOZÁSA

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY, GRANIT, SZIANIT

és homokkő sarkövet.

Sarkövek újabb tervezése

Jutányos áron készítenek.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó.

Sürgőnyezim:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldeték.

Tk. 405/90. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről köztudomásul hozatik, miszerint a kir. kincstárnak Varga Istvánnal ellen 135 fnt 49 1/2 kr. tőke és jár. erejéig terjedő követelés behajtása iránti ügyében a területén fekvő a megyeszéki 362. sz. tjkvben Varga Istvánnal szül. Gerő Erzsébet tulajdonára felvett 372/a. hr. sz. lakház 160 fnt, 836. hrsz. szántóföld, 938. sz. szántóföld, az 1282. hrsz. szántóföld, az 1883. hrsz. szántóföld, a 2883. hrsz. szántóföld összesen 502 fnt, végül 3390. hrsz. szőlő 160 fnt, kiküldési árban

szükség esetén fogozatos lejjebb szállításával alább is 10% bánat pénz vagy értékképesnek nyilvánított értékpapírok előleges letétele és három részletben az árverés napjától 15—30 és 45 napok alatt 6% kamatokkal fizetés kötelezettségével 1890. március 21-ik napján délelőtt 10 órakor Megyesszói községhezánál elfognak adatni. Az árverési feltételek a hivatalos órákban ezen kir. telekkönyvi hatóságnál vagy a megyeszéki községhezánál tekinthetők meg.

Kelt a kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál, Szerencsen, 1890. február 6.

Kiss György, kir. albiró.

TARNÓCZY GUSZTÁV

a magas kormány 82502 II. 888. számú rendeletével ajánlt

Tűzoltószer-, fecskendő- és szivattyu-gyára

Budapest, V. kerület.

Gyárhelyiség: **Kálmán-utca 16. sz., szerelőműhely: Klotild utca 17. sz., irodahelyiség: Váci-körút 78. szám.**

ajánlja a nm. belügyminiszterium által szabályrendeletileg előírt mértékkel bíró,

Tarnóczyi szabadalmával ellátott

központi szelepszáró kengyeles tüzi fecskendőit,

minden mellékszerelvényekkel, melyek ugy szerkezetben, mint minőségben kitűnnek, és minden tekintetben a legújabb vívmányok magaslatán állanak.

kizárólag a magyar egységes csavarral ellátva.

Szervezendő tűzoltó-testületek számára szükséges felszerelések a legkisebb részletekig, nagyobb községek számára kocsis fecskendők, mozdonyok, hydrophorok előkocsival, vagy a nélkül, szerkocsik, tűz-és mászó létrák, valamint mentő- és védszerek kaphatók.

Kizárólag házi gyártmány.

5 évi
jótállás

10 évi
részletfizetés
mellett.

Nemkülönb
ajánlhatom kis
községek számá-
ra az **Omnia**
vagy
targoneza-fecs-
kendőmet. — A
nem magyar
egysége csavar-
ral bíró fecsken-
dők átalakítás
végett elfogad-
tatnak.

Tk. 90/1889. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kir.-helmecei kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Dobos Zsuzsanna férj. Tóth Györgyné és társai végrehajtást szenvedő elleni 51 fnt 76 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kir.-helmecei kir. járásbírósa területén lévő, Kir.-Hálmeczi község határában fekvő, a kir.-helmecei 72. sz. tjkvben 34., 503., 768/a. 841/a. 1212/a. 1278—1279/a., 1617—1618/a., 1776—1777/a. hrsz. a felvett ház, belhely, szántóföld, rét s az urbéri közöselgelő s erdő illetőségnek Dobos István örököseit és pedig Bobos Zsuzsanna férj. Tóth Györgyné, Dobos Borbála és kiskoru Dobos Sándort illető 1/3 részre az árverést 441 fntban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi március hó 24-ik napjának délelőtt 10 órakor Kir.-Helmeczi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 44 forint 10 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kir.-Helmeczen, a kir. járásbírósa, mint tkvi hatóságnál 1889. évi november hó 4. napján.

Szedlák,
kir. albiró.

Tk. 254/1889. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A királyhelmecei kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak, Fixler Józsefné szül. Rösenbluth Jusztina végrehajtást szenvedő elleni 180 fnt 96 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a kir.-helmecei kir. járásbírósa területén lévő, Nagy-Rozvány község határában fekvő a nagy-rozvágyi 39. és 90. sz. tjkvben (90—91.) (318—330.) (932—933.) (1041—1042.) hrsz. a felvett ház, belhely, szántóföld és rétből álló ingatlanoknak Fixler Józsefné szül. Rösenbluth Jusztinát illető részre az árverést 658 fntban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi március hó 31-ik napján d. e. 10 órakor N.-Rozvány községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 65 fnt 80 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a kir.-helmecei kir. járásbírósa mint tkvi hatóságnál 1889. évi nov. hó 5. napján.

Szedlák, kir. albiró

Tk. 3403/1889. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajtónak ij. Maskulyik István végrehajtást szenvedő elleni 77 fnt 84 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbírósa) területén lévő, Szinna községe és határában fekvő, a szinnai 115. sz. tjkvben A. I. 1—49. hr. sz. a foglalt 2/3 urb. bel- és kültelekből 1/3 részben Maskulyik Istvánt illető jutalékra az árverést 334 fntban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi április hó 9-ik napján délelőtt 10 órakor Szinna községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alul is eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 33 fnt 40 krajczárt készpénzben, avagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a homonnai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál, 1890. évi dec. 3.

Láczay, kir. albiró.

Tk. 776. sz./1889.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kir.-helmecei kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak Kovács Mária, János, Veron, Mihály és Sándor végrehajtást szenvedő elleni 102 fnt 95 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, a kir.-helmecei kir. járásbírósa területén lévő, Bély községben s határában fekvő, a bélyi 22. sz. tjkvben foglalt I. 12—13. hrsz. belhely, 7 öi. sz. ház és 693., 766., 705., (621—625.) 404., 327., 166., 247. s 491. hr. külbirtokból, valamint az ezek tartozékát képező és 66. sz. tjkvben felvett közös-legelelő végrehajtást szenvedetteket felerészből illető jutalékra az árverést 554 fntban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi március 20. napján délelőtt 10 órakor Bély községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 55 forint 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881-ik LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

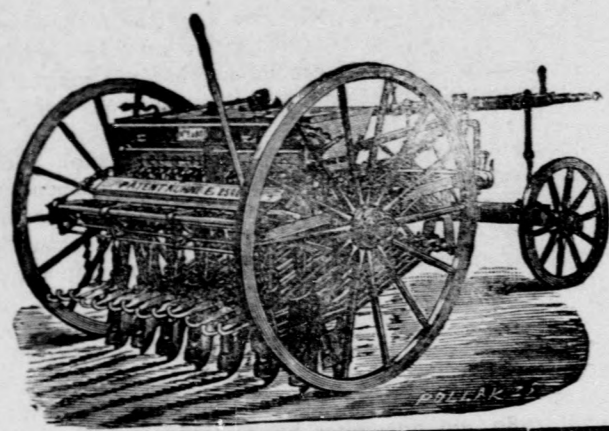
Kelt Kir.-Helmeczen, a kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál 1889. évi december 27-én

Szedlák, kir. albiró.

Répatermelők figyelmébe !!

Gyár: **KÜHNE E.** Főraktár: Budapest.

(Alakult 1856.) gazdasági gépgyára VI. Váci-körút 21. ajánlja egy és kétvasu ekéit, Laacke-féle hirneves rét- és szántóföld boronáit, Turcsányi-féle szab. kéregtörőt

„HUNGÁRIA-DRILL“

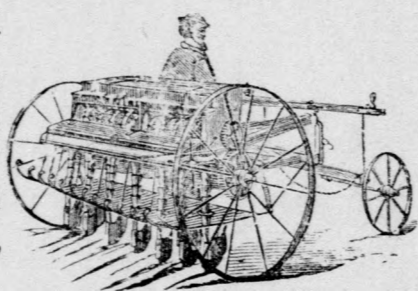
a legjobbnak eismert sorvető gépeit. Répatermelők számára könnyű olcsó sorvető-gépeit, kitűnő jó répatető-gépeit, (különlegesség), ugyszintén mindennemű kapáló és művelő-eszközöket

FLEISCHER és TÁRSA

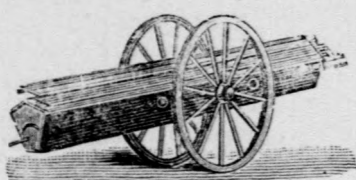
gépgyára és vasöntője Kassán, Eperjesi-út 6. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a tavaszi időnyre szükséges gépeket, nevezetesen szilárdan szerkesztett,

könnyű sorvető és szorvető gépeit, ekéket és boronákat, hengereket, lókapákat stb. továbbá Baker- és magtár-rostákat, mely gyártmányainknak gépgyárunkban állandóan jelentékeny készletét birjuk, bizományi raktárt pedig

BEHYNA TESTVÉR uraknál S.-a.-Ujhelyben.

Szállítunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi és egyéb szivattyukat, olajsajtókat és olajmag-pörkölköket

Elhasznált gépek, különösen

gőzmozgonyok és gőzcséplők

pontos átigazítását és kijavítását legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Jakobovics Armin

az „Első Zemplénmegyei honi bútór-csarnok“ tulajdonosa

S.-a.-Ujhelyt, fűtér (fiókület Kassán)

ajánlja a magas uraságoknak és a n. é. közönségnek, akik bútort vásárolni szándékoznak és jutányos árak mellett lelkiismeretes kiszolgáltatásban akarnak részesülni, 5 teremben nagyszerűen berendezett

bútorgyári telepét

meglátogatni és a legcsekélyebb vásárlásnál is meggyőződést szerezní, hogy minden versenyt fölülmúló olcsó árak mellett szilárd gyártmányt korszerű, izléses kivitelben csakis

Sátoralja-Ujhelyben és Kassán ilynemű egyedül létező

BÚTORTERMEIMBEN

szerezhetik be. Elsőrendű szakiparosaim közreműködésével azon kellemes helyzetben vagyok, hogy nálam mindennemű kitűnő asztalos- és kárpitos-bútorok valamint fantasie- és dísz-bútor s legelőgansabban teljesen felszerelt urasági szalon-, boudoir-, ebédő- és fogadótermek részére a most divatozó fanemekben és a legujabb alakban; nemkülönbén szalognarnitúrák különféle szövetekkel, díszesen kárpitozva, meglepő választékban és oly különböző jutányos árak mellett készletben találhatók, hogy bevásárlását mindenki igényeinek megfelelően teljes megelégedésére a legolcsóbb gyári árban szerezheti be.

Továbbá ajánlom még dúsan felszerelt

tükör- és képraktáramat.

A n. é. közönség becses pártfogását és számos látogatást kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Jakobovics Armin.

Magy. kir. szab. parkétgyár.

Dunkel V. K. Kassa

ajánlja kitűnő száraz hegyi tölgyfából készített sokszorosán kitűntetett szalag és koczka parkétáit legjutányosabb árak mellett.

A lerakást a gyár saját lerakói által is eszközölteti

Mindenféle fűrészelt tölgyfa anyag és szőlőkaró kapható.

Rajzminták kívánatra bérmentesen szolgáltatnak ki.

S.-a.-Ujhelyben az ugynevezett csalogányutcai utcára szolgáló 2 szoba, 1 előszoba, konyha, élléskamara, pincze s a többi szükséges mellékhelyiségekből álló lakás folyó évi ápr. 24-étől bérbe adandó.

Bővebb felvilágosítást az alullírt háztulajdonos ad.

Szeghy Ágoston.

SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár

részvény-társaság BUDAPESTEN.

Gyár és irodák VI. külső váciut 1696/99. Városi iroda és raktár VI. Podmaniczky-utca 14.

Ajánlja kitűnő és szilárd szerkezetű, számos első díjakkal kitüntetett:

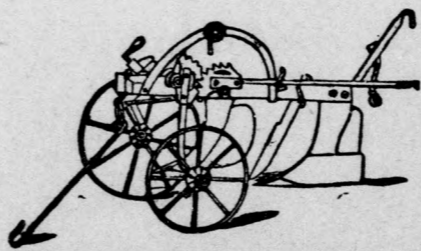
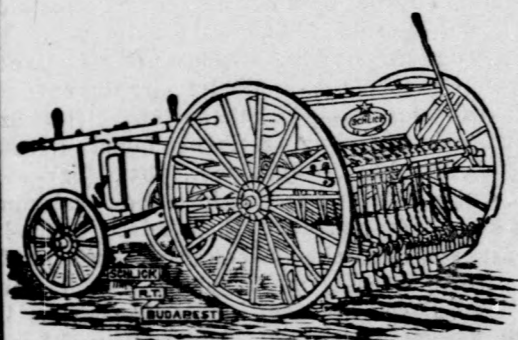
SCHLICK-féle szab. 2 és 3 vasu ekéit

és szabad. mélyítő ekéit

mélyítő ekéit önzetékkel eredeti

Schlich és Vidats féle

egyvasu ekéit

talajmívelő eszközeit, boronáit és rögtörő hengereit

SCHLICK-féle szab. „Haladás“ sorbavetőgépeit.

Szörvető gépek, többvasu ekékre alkalmazható tengeri- és répa-ültető készülékek. Készletben vannak továbbá: gőz- és járgánycséplő készülékek, gabona-tisztító rosták (Baker és Vidats rendszer), takarmánykészítő gépek, tengeri morzsolók és daralók, őrlőmalmok és olajmalmok berendezések. — Eredeti amerikai kévekövő és marokrakó arató gépek és fűkaszálo gépek.

Legjutányosabb árak. Előnyös fizetési feltételek. Arjegyék kívánatra ingyen és bérmentve.

Jegyzet. Van szerencsénk ezennel t. cz. üzletbarátaink becses tudomására hozni, hogy noha a VI. Podmaniczky utca 14. szám a. levő irodánk legnagyobb részét a külső váci-uton levő gyártelepünkre helyeztük át, mindazonáltal ezen irodai helyiségünkben t. üzletbarátaink kényelme érdekében egy városi irodát tartunk fenn, valamint, hogy ugyanott építési cikkekink- és gazdasági gépeinkből raktárt létesítettünk. Kiváló tisztelettel

A Schlick-féle vasöntöde és gépgyár részvénytársaság igazgatósága.

Tk. 2285. 1889. sz.

Hirdetmény.

A gálszécsi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről az 1868. évi I. t. cz. 17. §-a alapján az első magyar gácsországi vasut részére Tőke-Terebes község határában a tőke-terebei 142., 143., 146., 485., 153., 154., 155., 157., 159., 162., 163., 467., 29., 28., 126., 490., 132., 40., 39., 37., 36., 450., 493., 3., 8., 7., 448., 151., 447., 118., 116., 52., 50., 463., 47., 45., 433., 425., 426., 422., 419., 418., 341., 486., 470., 346., 349., 347., 350., 352., 354., 357., 360., 361., 362., 363., 366., 367., 456., 416., 414., 410., 411., 408., 336., 469., 340., 369., 370., 368. sz. tjkvben foglalt ingatlanokból kisajátított területekért alólírt királyi járásbiróság mint tkkönyvi hatóságnál letétbe helyezett kártalanítási összegekre vonatkozólag felhivatnak mindazok, kiknek a kisajátítási területekért járó összeg mennyiségére ellenvetésök van, vagy a kártalanításra bármi cím alatt igényt tartanak, hogy ellenvetéseiket illetve igényeiket f. évi április hó 13-ig alólírt bíróságnál annyival inkább bejelentsék, mivel a később jelentkezők észrevételeire és igényeire való tekintet nélkül a kártalanítási összeg annak és azon mennyiségben fog kiadatni, a kinek nevére és mily összeggel az az egyedüli kimutásban fel van véve.

Kelt a gálszécsi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnál, 1889. évi december 31-ik napján.

Nádas, kir. albiró.